

Vpl. Pyhäjärvi

Maanantai 22. huhtikuuta 2013

Pyhäjärveläisyyden vaali - Karjalan puolustaja

N:o 4 58. vuosikerta

Pyhäjärveläistä kulttuuri- ja henkilöhistoriaa Vpl. Pyhäjärvi-seura julkisti saamansa merkittävän lahjoituksen

— Jo vuosia sitten syntyi päätös isovanhemmiltamme ja isältämme perimämme aineiston lahjoituksesta Vpl. Pyhäjärvi-seuralle, toteasi valokuvaaja Sakari Viika

ka Karjala-talolle kokoon-tuneelle pitäjäseuran jäsenistölle sunnuntaina 14.4.2013.

Sääntömääräisen kevätkokouksen yhteydessä jul-

kistettu kulttuuri- ja henkilöhistoriallisesti erittäin arvokas lahjoitus sisältää Karl ja Impi Wiikan sekä heidän poikansa Kaarle Viikan jäämistöistä nyt Vpl. Pyhäjärvi-seuran omaisuudeksi siirtyneen, pyhäjärveläisyyteen liittyvän kotiar-kiston.

Mukana on myös yksi esine, Kaarle Viikan omakätisesti kuparista valmistama, Lahjoitusmaatalonpoikien muistomerkkin lyhdyn pienoismallia jäljittelevä valaisin.

Seuran kevätkokous hyväksyi vuodelta 2012 olevat tilit ja vuosikertomuksen. Kokouksessa muistettiin onnitteluin merkkipäivään viettäneitä seuran kunniajäsen Kirsti Jääskeläistä ja emännistössä toimintanutta Maija Luukkasta. Sakari Viikan kevätkokouksesi- telmästä toisaalla lehdes- sämme.

SIVUT 6-7

Kaarle Viika oli taitava käsistään ja valmisti valaisimen ohuesta kuparilevystä Lahjoitusmaatalonpoikien muistomerkkiä koristaneen lyhdyn pienoismallin mukaan. Kuva: Kauko Hinkkanen.

Vpl. Pyhäjärvi-seuran edustajat ja lahjoittaja seuran lipun äärellä: pj. Kaarina Pärssinen, lahjoittaja Sakari Viika, sihteeri Ari Pusa, varapj. Juhani Paajanen ja toimikunnan jäsen Kauko Hinkkanen. Kuva: Marketta Mattila.

Kaasalaiselle Karjalan Liiton kultainen ansiomerkki

Karjalan Liitto on myöntänyt tänä vuonna 23 kultaista ansiomerkkiä. Yhden niistä sai Pyhäjärvi-Säätiön hallituksen pj. Yrjö S. Kaasalainen. Merkkiä kiinnittämässä liiton valtuuston pj. Marjo Matikainen-Kallström. Kuva: Juhani Forsberg.

SIVU 7

Karhu kruunasi hiihtokisat

Esko Pakarinen luovutti veistämänsä karhupatsaan talvipäivän arpajaisten voittajalle, Jaana Koistiselle. Kuva: Mari Pakarinen.

SIVU 3

22. huhtikuuta 2013

Joka suvun ja perheen kunnia-asia: Muistot talteen

Tässä lehdessä saamme lukea Pyhäjärvisen saamasta arvokkaasta perinneaineiston lahjoituksesta Viikan suvulta. Aiemmin on lahjoituksia Pyhäjärvi-toimijoille tullut, kuten viime vuonna Pusan perheen peruja säätiön haltuun. Samoin Pyhäjärvi-toimintaa on vuosien saatossa tuettu lahjoituksin, jotka ovat rahastoina mm. opiskelijoille jaettavia stipendejä varten. Pyhäjärvi-Säätiön edellinen, pitkäaikainen asiamies Reino Äikiä on summannut, kuinka mittavasti säätiö on näiden rahastojen kautta ollut tukea jakamassa: tähän mennessä yhteensä noin 110 000 euroa. Tarkemman kirjoituksen aiheesta saamme lukea seuraavassa Pyhäjärvi-lehdessä toukokuussa.

Perinteen tallentaminen, niin henkinen kuin aineellinen, on tärkeä asia karjalaisuuden säilyttämisessä ja jatkumossa tuleville sukupolville. Toivottavasti jokainen perikunta jaksaa huolehtia talteen tätä pääomaa. Ehkä nykyisin tallentamiseen on osattu suhtautua paremmin – sen sijaan, että vanhoja esineitä, valokuvia ynnä muita dokumentteja päätyisi kirpputoreille tai kaatopaikoille. Kaikilla karjalaisjärjestöilläkään ei välttämättä ole tarjota asianmukaisia säilytystiloja, mutta tilannetta kannattaa aina tiedustella oman pitäjän järjestöiltä. Tärkeintä on, että perikunnat osaavat arvostaa sukujensa evakoesineitä ja samalla kappaletta koko Suomen historiaa.

Paljon on myös huolehdittu Karjala-aatteen siirtymisestä jälkipolville. Yhteisöt yrittävät siitä pitää huolen, mutta tässäkin avainasemassa on jokainen perhe ja suku. Mitä kerrotaan Karjalasta, houkutel-laanko nuorempaa polvea mukaan sukutapaamiisiin, pitäjäjuhliin, kotiseutumatkoihin jne. Tärkeää antia ovat osaltaan kotiseutujulkaisut – kirjat, pitäjälehdet ja muut tallenteet. Pienistäkin asioista voi jäädä elinikäisiä muistijälkiä. Omakohtaisesti muistan, miten sain Lempäälän Karjalaisten pikkujouluissa lausua runon – olin 7-8-vuotias, ja äiti lieene jännittänyt suoritusta enemmän kuin tyttärensä. Vähän myöhemmin Tampereella pidettiin Karjalan Liiton kesäjuhlat, ja siellä alueen Karjalaseurojen työvoimaa tarvittiin; tuntui kovin tärkeältä, kun minä pieni vunutka sain kantaa ruokalassa astioita tiskattavaksi. Vastaavia muistikuvia on myös siitä, miten pitäjäjuhlilla sain hoitaa jäätelönmyyntipistettä, ja vähän vartuneempana olla kunniavartiossa sankarihaudalla, kahvittamassa kutsuvieraita, auttamassa kiisselikestien tarjoilussa ynnä muuta. Samalla täytyy myöntää, että omalla kohdallanikin olisin voinut paljon tarkemmin kuunnella ja tallentaa äidin ja muidenkin sukulaisten kertomaa. Kyselkää, kuunnelkaa, kertokaa – tallentakaa!

Parhaillaan eri puolilla Suomea valmistellaan tulevan kesäkauden karjalaisia tapahtumia ja tilaisuuksia. Otetaan niihin mukaan eri sukupolvien edustajat – kaikille varmasti löytyy talkootyötä ja tehtävää. Pienistäkin asioista voi karjalaisuus jäädä itämään, vaikka se ei juuri tällä hetkellä ja eri elämäntilanteissa ykkösasia olisikaan.

Vpl. Pyhäjärvi-juhlat vietetään Hämeenkyrössä 20.-21. heinäkuuta, ja juhlatuomikunta viestii valmistelu-
jen olevan viimesilausta vaille valmiina.

Karjalan Liiton valtakunnalliset kesäjuhlat pidetään Porissa viikkoa ennen juhannusta. Sielläkin pyhäjärveläisten panos on vahvasti mukana. Hyvää, Karjala-henkistä kevättä ja kesää!

MARJO
RISTILÄ-TOIKKA

Pyhäjärvi-juhlien ohjelma kasassa

Hämeenkyrössä 20.-21. heinäkuuta järjestettävien Pyhäjärvi-juhlien ohjelma on viittä vaille valmis. Juhlavii-konvaihde alkaa, kun suvut kohtaavat Hämeenkyrön Yhteiskoulun auditoriossa. Sukuseminaarissa geologi Juha Ruohonen kertoo Kannaksen kalmistoista.

Hämeenkyrössä vietetään koko vuoden ajan myös maamme ainoan Nobelkirjailija Frans Emil Sillanpään syntymän 125-vuotisjuhlavuotta. Kirjailijaa muistetaan monin eri tapahtumin.

F. E. Sillanpää eli Taata kirjoitti eräässä novellissaan, että järvi on maiseman silmä. Viime kesän Pyhäjärvi-juhlissa Huittisissa järjestäjät tunnustivat, että ainoa mikä heiltä puuttuu, on järvi. Hämeenkyrössä vettä on joka puolella pitäjää. Yläpuolisesta Kyrösjärvestä vesi virtaa tunnelia pitkin alapuoliseen Kirkkojärveen. Energiantuotantoon valjastettu koski kuohuu vapaana puolen tunnin näytöksenä neljäksi vuodeksi: vappuna, juhannuksena, heinäkuussa ja elokuussa. Mahtava Kyrön koski on mainittu Kalevalassakin ja tunnetaan nimellä Hämeen Hälläpyörä.

Lauantaina tarjolla onkin mahdollisuus tutustua sillanpääläisiin maisemiin vesitse Kirkkojärvellä. Puri-mo-laiva vie puolentoista tunnin opastetulle risteilylle Pappilanjoen suulta kasvisravintola Kehäkukan laitu-

rista.

Perinteistä Muistojen iltaa vietetään Hämeenkyrön pääkirkossa. Pyhäjärveläisjuurinen Arvo Kukko kertoo sukunsa vaiheista Kannaksella ja Hämeenkyrössä.

Kyröskosken Koskilinnan Iltamissa on kevyempi ohjelmisto. Musiikkiesityksiä kuullaan paikkakuntalaisten esittämienä. Lopuksi tanssitaan. Tilaisuuden juontaa toimittaja-pakinoitsija Matti Pitko, karjalaistautainen sekä isän että äidin puolelta.

Sunnuntaina Hämeenkyrön kirkossa alkaa juhla-messu kello 10. Kello 14 alkavaan pääjuhlaan siirry-

tään Hämeenkyrön Yhteiskoululle. Juhlapuheen pitää entinen hämeenkyröläinen ja pyhäjärvitaustainen tohtori Silvo Kaasalainen. Nuoren puheenvuoron esittää politiikan nouseva tähti Jouni Ovaska, jonka isovanhemmat ovat Kirvun evakkoja. Kirvulaisia asutettiin väkivallan aikana Hämeenkyröön.

Majoitustiloja paikkakunnalta löytyy jonkin verran, mutta isommat hotellit sijaitsevat Ikaalisissa ja Tampereella.

Motelli Kyröskoski on varattu kokonaan Pyhäjärvi-juhlien osallistujille. Motellissa on 18 huonetta ja 40 vuodepaikkaa.

Hotelli Urkin Piilopirtti sijaitsee Pinsiössä Tampereen ja Hämeenkyrön puolivälissä maalaismaisemissa. Huoneita siellä on 14.

Fransilan Hyvän Olon keskus, Karmel-koti sekä Osaran maaseutuopetuskesköt tarjoavat myös majoitusta kesämatkailijoille. Paikkakunnalla on myös muutama maatalo, joista voi tiedustella yösiijaa.

Lisätietoja löytyy internetistä sivustolta www.hameenkyro.fi/mat-kailu/majoitus.

TARJA RAIPALA
Hämeenkyrön
Karjala-seuran sihteeri

Kyröskoski, Hämeen Hälläpyörä, taiteilija Magnus von Wrightin ikuistamana.

Mottitalkoolaisia 1943

Vpl. Pyhäjärven Rantakylän kansakoulun mottitalkoot vuonna 1943. Ylhäältä vasemmalta Keijo Henttunen, Jouko Henttunen, Pentti Hyytiä, Erkki Kukko, Martti Sorvali, Soini Metso, Mauno Häyrynen, Kerttu Hoikka, Armas Pennanen, Anni Muli, Martti Sorvali, Terho Muli, Tuomo Häyrynen. Takana Einar Mansikkamäki, Martti Äijö. Alla vasemmalta: Impi Metso, Anja Vatanen, Kuronen, Rauha Köninki, Erkki Hoikka ja Saini Vuohelainen. Kuvan lähetti Tuomo Häyrynen Ilistä. Hän toivoo saavansa kuvassa olevien kuulumisia. Tuomolle voi soittaa numeroon 040 744 5463, tai kirjoittaa osoitteeseen Tuomo Häyrynen, Konintie 158 91100 Ii.

Karjalainen ulkoilupäivä vietettiin Sastamalan Vinkissä

Sastamalassa, Vammalan Vinkissä vietettiin sunnuntaina 17.3. karjalaista talvi-tapahtumaa Pyhäjärven urheiluseura Kaiun hengessä; mukana Pyhäjärven Pakariset, Vammalan-, Äetsän ja Huittisten Karjalaseura ry:t.

Aurinkoiselle kisastadionille oli saapunut yli 50 karjalaistaustaista tai muuten asiasta kiinnostunutta ihmistä, myös lapsiperheitä oli runsaasti liikkeellä ja tapahtuman osallistujien ikähaitari oli 3-89 vuotta.

Tilaisuuden avasi Pyhäjärven Pakaristen sukuseuran puheenjohtaja O-P Järvinen toivottaen kaikki tervetulleeksi ja muistuttaen kisaajia reippaasta ja rehdistä karjalaisesta kisahengestä.

Vammalan Karjalaseura ry:n puheenjohtaja Pertti Hakanen käsitteli puheessaan lyhyesti karjalaisten seurojen yhteiseen hiiheen puhaltamisen tärkeyttä ja toivoi, että mahdollisimman moni meistä osallistuisi Hämeenkyrössä pidettävälle Pyhäjärvi-juhille juhlaperinteen jatkuvuuden takaamiseksi.

Itsekukin taisimme tuntee mielessämme pistoksen ja lupasimme osallistua, jottei tämä heimollemme tärkeä, lähes legendaarinen vuosittainen perinne pääse lopahtamaan.

Pakaristen suku varaakin esittely-pisteen ja esitelmöitsijöiden vetäjänä toimii johtokuntamme jäsen Kalle Pakarinen. Olemme osallistumassa myös ohjelmassa olevalle jokiristeilylle.

Pertti toivotti meitä tervetulleeksi mukaan myös Vammalan Karjalaseuran

toimintaan ja ainakin kesäiseen Rudolfin keitaan tapahtumaan tulemaan laajalla rintamalla.

Huittislaiset vastasivat tärkeästä muonitustehtävästä, saimme nauttia kisojen jälkeen paikallisen lihafirman erinomaisia tuotteita, joista jälleen kerran ryynimakkara huutoäänestettiin parhaaksi. Vammalan Karjalaseura tarjoi kuumaa mehua koko seurueelle, kiitos Helga ja Timo maistuvasta oman lähituotannon mehusta!

Stormin Teräksen Markku Kulmala ja Reino Lehtimäki hoitivat varsinaisen kilpailuosuuden tyylikkäästi ja kisat vietiin läpi todella leppoisessa hengessä.

Palkintojenjaossa paikallinen Kesport K-M Järvinen palkitsi parhaan hiihtäjän. Pyhäjärven Hiihtomestarin tunnustus meni itseoikeutetusti Elsa Rajalalle Jyväskylään, onnea Elsa hienon Ilves -vuosipuukon ja ennenkaikkea mahtavan hiihdon johdosta. Onnea myös kaikille muille hiihtäjille!

Lopuksi arvottiin kunniapuheenjohtajamme Esko Pakarisen veistämä ainutlaatuinen Karhu-veistos, voittaja Jaana Koistinen oli palkinnostaan aidoon iloisesti yllättynyt.

Kiitos kaikille järjestäjille ja mukana olleille, ensi vuonna taas mukaan sanokoin joukoin!

OLLI-PEKKA
JÄRVINEN
Pyhäjärven Pakaristen
puheenjohtaja

Hiihtourakka Vinkin aurinkoisella ladulla takana! Vasemmalta Kalevi Paunuvuori, Elsa Rajala, Jorma Pakarinen, Seppo Huotari ja Kari Liuksiala. Kuvat: Mari Pakarinen.

Lenni Hakanen ampaisi matkaan Vilho Jokelan ja Elsa Rajalan odotellessa vuoroaan.

Laavulla oli tarjolla makkaraa ja mehua.

Tulokset:

Naiset alle 100 vuotta:
voittajana ylivoimaisesti Elsa Rajala aikaan 6,59

Kuuma ryhmä, eli miehet 50-80v:
Kalevi Paunuvuori ja K-M Järvinen aikaan 5,29
Jorma Pakarinen
Kari Liuksiala
Seppo Huotari (kaikki alle 10 minuuttia)
O-P järvinen 21,50 (hiihti pitkän reitin)

Nuorten sarjassa myös kovia sprinttereitä,
jotka kukin voittivat omat sarjansa:
Lenni Hakanen
Vilho Jokela
Viivi Jokela

Tilaa oma Pyhäjärvi-lehti
tai anna ystävälle ja sukulaiselle lahjaksi!

Tilaushinta edelleen vain 30 euroa
/vuosikerta,
lehti ilmestyy kerran kuukaudessa.
Soita p. 040 730 2622

vpl. Pyhäjärvi

Rakkaamme
Yliagronomi
Einari KUKKO

s. 26.3.1919 Vpl. Pyhäjärvi
k. 31.3.2013 Helsinki

Kaivaten
Helvi
sukulaiset ja ystävät

*Oi jos nukkua saisin kerran,
kevätkukkien kätköhön,
sulosuojan Suomen armaan,
alle miettivän männikön.*

Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.

Rakkaamme
Reino Javanainen

12.12.1924 PL PYHÄJÄRVI
9.3.2013 UUTTINEN

*Jää jäljelle ees hiven
sinusta: muistos jää.
Kuin kalliin jalokiven
sen tahdon säilyttää.*
AARLO ARKIA

Kaikesta kiittäen, syvästi kaivaten
Anja
Päivi, Varpu ja Otto
Kirsi
Jari, Elina ja Siiri
sukulaiset ja ystävät

Siunattu läheisten läsnäollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.
Kiitos Reinon hyvästä hoidosta
Kuninkaisten vanhainkodin hoitajille.

Rakas äitimme ja mummomme
Bertta Tuulikki PÄRSSINEN

o.s. Matikainen

s. 30.3.1926 Vpl. Pyhäjärvi
k. 18.1.2013 Sastamala

*Kulje äiti kerallamme
voiman lähteenä lähellä.
Elä muistoissa mukana
sävelinä sielussamme,
elämämme enkelinä
taivaan veräjän takana.
(Eino Leino)*

Kaivaten, lämmöllä muistaen
Marja-Liisa
Eila ja Aulis
Niina ja Kalle
Suvi ja Teemu
sisaret
muut sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu lähiomaisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.

Rakkaamme
Aino Kaarina KOSTENSALO

s. 27.07.1938 Vpl. Pyhäjärvi
k. 12.02.2013 Helsinki

*Ah' kaikki kaataa kuolema,
niin omi tahto Herran.
Ei ketään kuolo armahda,
vie jokaisen se kerran.*

Rakkaudella muistoasi siunaten
Tommi, Terhi, Liisa ja Jalo
Anja perh.
Pauli perh.
Martti perh.
Ritva ja Marina
Ystävät

Siunattu 09.03.2013 Johanneksen kirkossa.
Lämmin kiitos osanotosta.

Kirkonsanoma

Ihmeellinen aurinko

Tunnustaudun kevään ja kesän ystäväksi, jolle syksyn ja talven tulo eivät ole erityisen innostavia tapahtumia. Tämäkin talvi tuntuu alkaneen liian aikaisin ja kestäneen äärimmäisen pitkään. Jo pitkään olen kaivannut aurinkoa, valoa ja lämpöä. Pääsiäisenä olin lasten kanssa hiihtämässä Kilpisjärvellä ja sain toiveeseeni vastauksen. Vielä aamulla oli tuulta ja tuiskua, mutta yhtäkkiä taivas kirkastui ja aurinko loi lämmittävät säteensä. Heijastuessaan valkoiseen lumeen auringon kirkkaus oli niin voimakas, että en pystynyt oikein katsomaan mihinkään. Oli vain valoa.

Ylösnoussutta Kristusta kuvataan usein vertauskuvallisesti auringoksi. "Aurinkomme ylösnousi, loistaa voittovuorella..." (VK 105). Aurinko tuo elämän ja sulattaa jään. Auringon paistaessa lopulta vasta tajuaa, kuinka pimeää on ollut. Ylösnoussut Kristus on elämän merkki, joka valkeudessaan paljastaa pimeyteni, itsekkyyteni ja laiminlyöntini. Olen vain katsonut, kun olisi tullut mennä lähelle. Olen lausunut pahoja sanoja, kun olisi tullut siunata. Olen vain arvioinut, kun olisi ollut hyvä mennä auttamaan. Kristus paljastaa kirkkaudellaan myös ne kohdat, joita en itse haluaisi nähdä.

Kristus aurinkona ei kuitenkaan vain paljasta, vaan myös lämmittää. Hänen armonsä on mittamaton. Pienenä ja vajavaisena ihmisenä saan jäädä hänen varansa ja uskoa, että oman elämäni ladun vieressä kulkee toinenkin latu. Hän nostaa, kantaa ja armahtaa. Hän on vierelläni myös silloin, kun en osaa itse auttaa itseäni eivätkä toisetkaan tunnu ymmärtävän. On jotakin, jonka varaan voi jäädä myös ihmettelevänä, vajavaisena ja heikkona. Usko on hyppäämistä ja luottamusta siihen, että joku lopulta kantaa.

Kristus ei kutsu meitä ainoastaan hyvyytensä vastaanottajiksi, vaan myös jakajiksi. Millä kaikilla tavoin voisin olla "aurinkona" toisille? Keneltä minun olisi hyvä pyytää anteeksi ja tehdä sovinto? Kenelle minun olisi aika antaa anteeksi? Mitkä omat totuuteni minun olisi hyvä myöntää ennakkoluuloiksi? Kuka on se, joka tällä hetkellä kaipaa kuuntelijaa? Kuka on se, jonka taakkaa voisin olla hetken jakamassa? Kenen luokse minun olisi hyvä mennä käymään? Ketä voisin koskettaa, halata tai lohduttaa?

Auringon paisteessakuollut alkaa kasvaa, vedet alkavat virrata, siemenet itää ja mahdollon tulla mahdolliseksi. Aurinko on ihmeellinen.

LASSI PRUUKI

Selvitysmies Juhani Paajanen luovutti raporttinsa liikenneministerille

Liikenne- ja viestintäministeriön toukokuussa 2012 asettama selvitysmies Juhani Paajanen luovutti raporttinsa liikenneministeri Merja Kyllöselle 10. huhtikuuta 2013. Raportti Julkisen liikenteen tuettujen henkilökuljetusten rahoituksen ja toimintatapojen kehittäminen, Liikenne- ja viestintäministeriön julkaisusarja 11/2013 löytyy VN/liikenne- ja viestintäministeriön nettisivuilta.

Selvitystyössä on esityksiä julkisesti tuetun henkilöliikenteen organisoimista ja järjestämisen kehittämiseksi. Työ kattaa kuntien joukkoliikenteen, Kelan kuljetukset, koulukuljetukset, vammaispalvelulain mukaiset kuljetukset sekä sosiaalihuollon kuljetukset. Näihin käytetään vuosittain yhteensä noin miljardi euroa verorahoja.

Vantaan kaupunginjohtajan tehtävästä eläkkeelle vajaa pari vuotta sitten jäänyt DI Juhani Paajanen on juuriltaan Vpl. Pyhäjärven Yläjärven Paajasia. Hän toiminut aktiivijäsenenä Vpl. Pyhäjärvisseurassa pian 10 vuoden ajan, kuulunut seuran hallitukseen viime vuodesta alkaen ja on nyt seuran varapuheenjohtaja.

KAARINA PÄRSSINEN

Juhani Paajanen sai kaupunginjohtajan työstä Vantaalla eläkkeelle päästyään kutsun Valtioneuvoston asettamaksi selvitysmieheksi. Pyhäjärveläisten onneksi hänen pitkäaikainen Karjala-harrastuksensa näkyy nyt panoksena Vpl. Pyhäjärvi-seuran hallituksessa ja osallistumisena arvostetun viipurilaislähtöisen Pamaus-seuran toimintaan.

Merkkipäiviä

Helmi Tokkari, o.s. Rasa, täyttää 90 vuotta 9.5.2013 Salossa. Hän on lähtöisin Lappeenrannasta, mutta oli naimisissa Pyhäjärvellä Kauko Tokkarin kanssa, asuivat Pikonmyllyn lähietelillä.

Hilkka Tervonen, o.s. Naskali, täytti 90 vuotta 13.12.2012 Haminassa. Äitinsä Helmi Naskali, o.s. Rautiainen, isä Mikko Naskali, isovanhemmat Varpu ja Aapro Rautiainen Kiimajärveltä.

Kevät on tulossa

Pajunkissat herää eloon tuoreen täytyy olla puu, se ei synny vanhaan keloon, jonka parta harmaantuu. Aurinko on korkealla säteet maahan lähettää, herää eloon hangen alla, kohta nurmi vihertää. Kevään aika pian saa, ihan tässä naurattaa!

HANNU MUSAKKA

Pekka Laulajaisen perhekunnassa on jälleen menty eteenpäin. Kihlauksensa ovat jouluaattona 2013 julkaisseet Juhani ja Ruut Laulajaisen nuorempi tytär Pauliina ja Juho Laulajainen, molemmat Turusta. Juhani on Pekka ja Raija Laulajaisen vanhin poika, jonka vanhemmat ovat Arvi ja Ida Laulajainen Salitsanrannalta. Juhon juuret johtavat Metsäpirtille.

Paraisilla asuva Juhani nuorempi veli Taneli ja Linnvaimo saivat helmikuussa toisen pojan. Pekka-äijällä ja Raija-mummilla olisi jo kymmenen lastenlasta, mutta yksi menehtyi kohta synnyttyään.

Pyhäjärvi-lehti julkaisee joka numerossa tietoja perhetapahtumista, kuten merkkipäivistä, edesmenneistä ja valmistuneista. Muistathan kuitenkin aina kysyä asianosaisilta luvan tietojen julkaisuun.

vpl. **Pyhäjärvi**

Kotisivut osoitteessa:
www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaatio

Kirkkopyhä kutsui karjalaisia Vesilahteen

Vesilahdessa vietettiin sunnuntaina 14.4. Karjalaista kirkkopyhää, jonne saapui osallistujia eri puolilta Pirkanmaata ja kauempaakin. Vesilahden Karjalaseuran ja Vesilahden seurakunnan yhteistyössä järjestämään tilaisuuteen autoili juhlapuhujaksi Karjalan Liiton liittovaltuuston varapuheenjohtaja, pyhäjärveläisjuuri-nen kansanedustaja Antti Kaikkonen Tuusulasta. Hän kiitteli karjalaista perimäänsä ja eritoten isoisänsä Arvi Kaikkosen antamaa esimerkkiä:

– Isoisäni kautta olen saanut vain myönteisiä kokemuksia karjalaisuudesta. Vaikka isoisä koki elämänsä aikana monen muun karjalaiseen tavoin raskaita menetyksiä, katsoi hän aina silti rohkeasti eteenpäin tulevaisuutta kohti, eikä murehtinut liikaa menneitä. Toki menetyksistä tulee ottaa opiksi, mutta aina katseuttaa kohti suunnaten.

– Hänen esimerkkinsä on ollut myös minulle itselleni tärkeä elämänohje, ja se on auttanut jaksamaan, ihan viime aikoinakin. Jokaiselle meistä tulee elämässä vastoin käymisiä eteen, välillä kuljetaan myötätuulella ja toisinaan vastatuulella; it-

sekin tiedän siitä jotakin. Uskon kuitenkin, että elämä kyllä kantaa, kun tekee työnsä hyvin ja huolehtii kanssaihmisistään. Tämän ajatuksen etenkin karjalaiset ovat hienosti sisäistäneet ja käytännössä toteuttaneet. Myönteinen asenne elämään auttaa selviämään monien vaikeuksien yli.

Antti Kaikkonen totesi olevansa varttikarjalainen.

– Eli biologisesti omaan neljänneksen karjalaisuutta. Tämän neljänneksen olen saanut sotaveteraani-isoisältäni, joka sotavuosien jälkeen joutui jättämään kotiseutunsa Pyhäjärven Konnitsan kylän ja päätyi evakkona Satakuntaan, Kokemäelle. Hän kuitenkin kävi usein Pyhäjärvi-seuran tilaisuuksissa ja ne olivat hänelle hyvin tärkeitä. Vaikka isoisä on kuollut, hänen karjalaisesta henkisestä perintöstään pidämme huolta. Karjala ja heimon henki pysyy elossa. Karjalaisuus on upea asia.

Kaikkonen kertoi myös pari vuotta sitten tekemästään kotiseutumatkasta, jonka aikana onnekkahan sattuman avittamana löytyi myös perheen kotitalon perustuksia.

Karjalainen yhteisöllisyys ja kulttuuri tärkeitä

Kaikkonen näki, että yksilöitä ja yksilöllisyyttä korostavassa nyky-yhteiskunnassa meidän kannattaisi ottaa oppia enemmän karjalaisista ja heidän elämäntavastaan, jonka keskiössä on suku ja perheet.

– Maailma on usein liian raskas kantaa vain yhden ihmisen voimin. Suvun lisäksi myös esimerkiksi naapuriväen ja ystävien merkitys kasvaa entisestään aikoina, jolloin valtion kassassa rahat ovat vähissä. Yhteenkuuluvuuden tunne ja toisista huolehtiminen ei aina tarvitse verisidettä. Sen sijaan, että miettisimme miten itse voisimme saada mahdollisimman paljon yhteisestä potista hyötyä itsellemme, tulisi meidän miettiä keinoja, miten voisimme auttaa lähimmäisiä. Läheltämme löytyy apua tarvitsevia, usein lähempänä kuin huomaammekaan. Sama kannattaa muistaa myös hankaluuksien ja raskaiden aikojen koputellesa omaa ovenpieltä; apua on usein saatavilla, kunhan sitä vain rohkenee pyytää.

Karjalaisuuteen kuuluva

yhteistyö ja erilaisuuden hyväksyminen nousee esiin myös uskontojen välisessä yhteistyössä, joka karjalaisuuteen kuuluu.

– Hengellinen toiminta on olennaista myös Karjalan Liiton toiminnassa. Karjala sijaitsee alueellisesti idän ja lännen välissä, ja on usein joutunut toimimaan näiden kahden välisenä taistelukenttänäkin. Karjalassa tiukoja raja-aitoja ei kuitenkaan ole hengellisessä mielessä olemassa, vaan luterilaiset ja ortodoksit toimivat usein yhteistyössä. Tämä näkyy muun muassa erilaisista tilaisuuksista, jotka järjestetään ekumeenisissa hengessä.

Pääsiäisen jälkeisiä aikoja eletessä hän otti esiin karjalaisen kulttuurin suomalaisista kulttuureista rikastuttavia piirteitä – kuten virpomis-

– Tärkeä osa karjalaisuutta on myös musiikki. Kuorolauluperinne on erityisen näkyvästi esillä ja Karjalaa voisi kutsua jopa kuorolaulun luvatuksi maaksi. On muuten hienoa, että kuorolaulu näyttää nousseen suoraan muotiin. Se on yksi konkreettinen esimerkki siitä, kuinka yhdes-

sä olemme vahvempia.

– Laulujuhlista on muodostunut kansallisaatteen ja kuorolaulun suuria manifestatioita. Suomeen laulujuhlat ovat rantautuneet Virosta. Meidän kaikkien suomalaisten onneksemme Karjalan liiton jäsenjärjestöt jatkavat tätä hienoa perinnettä. Karjalainen kulttuuri on monenkirjava ja elävä. Meidän tulee olla siitä ylpeitä!

– Karjalaisuudesta puhuessa ei voi olla mainitsematta monen suomalaisen lempiherkkua karjalanpiirakoita, tai vaikkapa mukavaa kesäurheilulajia kyykkää. Karjalainen kulttuuri rikastuttaa suomalaista kulttuuria niin henkisesti kuin aivan käytännön tasolla.

Kaikkonen muistutti, että näiden ajattomien kulttuuriperintöjen lisäksi karjalaisuus elää myös tässä ajassa:

– Nykypäivän karjalaisuutta on löydettävissä sosiaalisessa mediassa, esimerkiksi Facebookissa ja verkkoyhteisöissä. Kuulun itsekin erääseen karjalaisuutta vaalivaan verkkoyhteisöön. Jäsenmäärä tuntuu kasvavan hyvää vauhtia, ja nimenomaan nuorista jäsenistä. Ei hassumpaa.

Karjalan kysymys on laaja käsite

Antti Kaikkonen sanoi puhevansa Karjalasta usein ”Karjalan kysymyksenä” laajassa perspektiivissä.

– Tämä ”Karjalan kysymys” tarkoittaa Karjalan Liiton kielenkäytössä käytännönläheisiä asioita, kuten toimia kotiseutumatkailun esteiden poistamiseksi. Se tarkoittaa myös maanosto- ja vuokrausoikeuden saamista Karjalaan sekä ulkosaarien ja Laatokan täysmittaista avaamista matkailulle. Ei voi olla niin, että venäläisillä on oikeus ostaa maata Suomesta, mutta päinvastoin homma ei tunnu toimivan. Edistystä tässä asiassa ei juurikaan ole tapahtunut.

– Suomalaisten on lähes mahdotonta ostaa maata Venäjältä, ja täyskiellossa olevat raja-alueet Venäjän puolella on määritelty joillain alueilla jopa 200 kilometrin syvyisiksi. Suomen on edellytettävä vastavuoroisuuden toteutumista jatkossa entistä aktiivisemmin. Ratkaisuja ongelmiin löytyy varmasti, kunhan niitä vain jaksetaan etsiä, kansanedustaja totesi. -MRT

Karjalainen kirkkopyhä alkoi jumalanpalveluksella Vesilahden kirkossa. Saarnassaan lämminhenkisesti karjalaisuutta käsitelleellä kirkkoherra Harri Henttisellä on myös karjalaisia sukujuuria, isänsä puolelta Kivennavalta.

Vesilahden Karjalaseuran jäsenet avustivat jumalanpalveluksen kulkua. Kirkkokahvit nautittiin seurakuntatalolla, ja tilaisuudessa kuultiin mm. Pirkko Bergiuksen lukemana kiitosakatistos. Viisi vuotta kanteleensoittoa harrastanut koululainen Netta Huotarinen viritti tunnelmaan soitannollaan.

Vesilahden Karjalaseuran puheenjohtaja Pekka Hinkkanen iloitsi, että väkeä oli runsaasti paikalla, ja Karjalaisesta kirkkopyhän

vietosta tulee perinne.

Tilaisuus päättyi kirkkoherra Henttisen puheenvuoroon, jossa hän korosti rukousperinteen merkitystä.

– Iltarukous on meille jokaiselle hyvä yhteys lapsuuteen, läheisiin ihmisiin ja päivän tapahtumiin.

Kirkkopyhän yhteydessä sai myös edellispäivänä 100 vuotta täyttänyt pitäjänneuvos Yrjö Raaska Karjalan Liiton onnittelut vpj. Antti Kaikkosen tuomana. Raaska on toiminut Karjalan Liiton hallituksen jäsenenä vuodet 1975-1984 ja on mm. Vesilahden Karjalaseuran ja Sakkola-Säätiön perustajajäsen.

MARJO RISTILÄ-TOIKKA

Karjalan Liitolla monipuolinen työsarka

Karjalan Liiton liittovaltuuston varapuheenjohtaja summasi myös liiton työsarkaa:

– Karjalan Liitto noin 45 000 jäsenensä voimin tekee monenlaista arvokasta työtä. Kaikki edellä mainitut asiat yhteisöllisyydestä ja yhteistyöstä, positiivisesta elämänasenteesta ja karjalaisuudesta kuuluvat olennaisena osana myös Karjalan liiton toimintaan. Tämä on tietysti luonnollista, sillä ilman karjalaisia ja karjalaishenkisiä ihmisiä ei liitto-akaan olisi. Voin hyvillä mielin jakaa Karjalan Liiton toimintaa ohjaavat arvot, joita on määritelty kolme: karjalaisuus, elämän-

myönteisyys ja yhteisöllisyys.

– Karjalaisuuden esiintuomista kuvastaa esimerkiksi pitäjänseurojen aikaansaannokset, kuten vaikkapa hautausmaiden ja kirkkojen kunnostus sekä muistomerkkien rakentaminen. Soraäänittä nämä toimenpiteet eivät ole aina edenneet, mutta ne ovat kaiken kaikkiaan arvokkaita tekoja. Uusien muistomerkkien pystyttäminen liittyy ennen kaikkea karjalaisuudesta muistuttamiseen, ei niinkään suomalaisuudesta, vaikka toisinkin on väitetty. Edellä mainittuja kahta käsitettä ei näissä yhteyksissä tulisi sekoittaa.

Antti Kaikkonen esitteli myös Evakkoäiti-muistomerkkihanketta ja toivoi karttuisaa kättä hankkeen eteenpäin viemiseksi.

– Tämän Karjalan Liiton järjestämän keräyksen avulla on tarkoitus pystyttää oma muistomerkkinsä todellisille arkipäivän sankareille, evakkoäideille. Käytyjen sotien johdosta on tähän mennessä pystytetty useita muistomerkkejä ja

patsaita, viimeisimpänä Lappeenrannassa paljastettu sotaorvon patsas. Tämän lisäksi on muistettu sodissamme kaatuneita ja kunnostautuneita, ja jopa Suomen hevonen on saanut oman muistomerkkinsä sota-ansoidensa vuoksi. Suomen hevosen roolia yhtään väheksymättä, kaikki voivat varmasti yhtyä siihen näkemykseen, että evakkoäitienkin on jo korkea aika saada oma muistomerkkinsä, ja sitä kautta saada arvostusta ja tunnustusta tärkeälle työlleen perheissä ja yhteiskunnassa, jota he ovat jaksaneet ansiokkaasti toteuttaa raskaista menetyksistä huolimatta.

– Esimerkiksi sotien aikana, miesten ja poikien ollessa rintamalla, äitien tehtävänä oli monissa Karjalan kylissä koko evakuoitavien toteuttaminen. Huomioidavaa on myös, että perheet olivat tuohon aikaan paljon suurempia kuin nykyään, ja lisäksi useissa perheissä myös isovanhemmat oli saatava turvaan sodan jaloista lasten lisäksi. Kaiken kukkuraksi talvisodan syttymisen aikana oli myös talvi, joten mistään pienestä urakasta tässä ei siis ollut kysymys, päinvastoin.

Keräys muistomerkkin toteuttamiseksi on käynnissä lokakuuhun 2014 saakka, ja muistomerkki on tarkoitettu julkaista vuoden 2015 aikana.

Lisäksi Kaikkonen kehotti runsain joukoin osallistumaan tulevan suven val-

takunnallisille karjalaisille kesäjuhliille Poriin, viikkoa ennen juhannusta.

– Kyse on vuoden parhaasta Karjala-tapahtumasta.

Omaakohtaiseksi ehkä hienoinpina Karjala-tapahtuma Antti Kaikkonen on kokenut pari vuotta sitten tehdyn retken Viipuriin ja Pyhäjärvelle, paikkaan, jossa oli aikanaan isoisänsä kotitalo.

– Juurista on kyllä tässäkin tapauksessa enemmän muistoja kuin konkretiaa jäljellä. Isoisäni kotitalosta Pyhäjärvellä ei ole kuin kivijalka jäljellä. Paikka on kuitenkin kaunis, kirkasvetisen Kiimajärven rannalla. Myös kauniit muistot paikasta ovat jääneet jäljelle. Pidän valitettavana sitä, että naapurissa ei oikein ole pidetty huolta vanhoista rakennuksista.

– Karjalaisten kotiseutumatkailijoiden toiminta karjalaiskylissä on ihailtavaa; he ovat monin tavoin auttaneet kylien vanhuksia ja lapsiperheitä. Mielestäni avustustoiminnan on hyvä lähteä juuri tällaiselta käytännönläheiseltä tasolta. Karjalaiskyliin matkustaneet saavat itselleen mittaamattoman arvokkaita kokemuksia, ja samalla he oppivat, mitä voivat puolestaan tehdä itse kylien asukkaiden hyväksi. Tällainen avustustoiminta on esimerkiksi ja siitä voisi monet avustujajärjestöt ottaa mallia, Kaikkonen tuumasi.

Viikan perillisiltä arvokas lahjoitus

Pyhäjärvi-seuralle

Vpl. Pyhäjärvi-seuran vuosikokouksessa julkistettiin seuran saama arvokas lahjoitus Viikan perillisiltä.

Ensin 1919-1926 kapalaisena ja kirkkoherrana 1929-1944 Vpl. Pyhäjärvellä ja sittemmin Mouhijärvellä viimeisinä vuosinaan rovasti Kaarle Martin Viikan (1923-2002) kotiaristo siirtyi muun jäämistön joukossa Kaarle Viikan pojan Sakari Viikan haltuun.

Hän yhdessä veljensä Heikin kanssa päätti, mitä aineistolle tapahtuu. Nyt julkistetun lahjoituksen kohdentaminen nimenomaan Vpl. Pyhäjärvi-seuralle edustaa sekä aineistoa kuolemaansa saakka kartuttaneen lahjoittajan isän että perillisten tahtotilaa.

Kevätkokouksessa allekirjoitetun luovutusasiakirjan mukaan seura voi aineiston luetteloinnin jälkeen jälleenluovuttaa arkiston, tai osan siitä, arkistolaitokselle. Kyseeseen tulevat Mikkelin maakunta-arkisto ja Kansallisarkisto sekä mahdollisesti Kansalliskirjasto.

Lahjoitus käsittää laajan kokoelman kulttuurihistorialliselta arvoltaan merkittäviä dokumentteja, mm. muistiinpanoja, käsikirjoituksia, painotuotteita ja valokuvia. Ne kuvaavat niin seurakunnan, pitäjän ja pitäjäläisten kuin Viikan perheenkin historiaa ja elämää. Mukana on myös mm. nuotteja, tunnettujen laulujen ensipainoksia, alkupe-
räisversioita säveltäjien tilusteoksista.

Aineisto, suurelta osin alkuperäisinä, ajoittuu pääosin 1920- ja 1930-luvuille, sotavuosiin ja myös jälle-
rakentamisen kauteen. Asiakirjatoisinoista vanhimmat, sukututkijoiden kannalta äärettömän arvokkaat, ovat 1500-1600-luvulta.

Merkittävää on myös se, että mukana on runsaasti Wiikojen arkistomateriaalia, jota Impi Wiikan kirjoittaman "Pyhäjärvi-kappale kannakselaisvaiheita"-historiateoksen kirjoittamisen jälkeisiltä vuosilta. Miehe-
sä kuoltua hän viimeisinä vuosinaan asui Riihimäellä Valtakadun varrella.

Impi Wiika oli Mouhijärven vuosinaan perustamassa 2-luokkaisena yksityisenä oppikouluna v. 1955 aloittanut Mouhijärven yhteiskoulua, missä toimi sittemmin historianopettajana ja rehtorina. Esi-
merkkinä lahjoitetun kotiariston aineiston monipuolisuudesta ja tuoreimista asiakirjoista olkoon

näiltä Mouhijärven kouluvuosilta peräisin oleva, Impi Wiikan huolellisesti taltioima aineisto.

Karl ja Impi Wiikan elämäntyöstä ja lukuisista merkittävistä ansioista on luet-
tavissa lähemmin mm. nettissä löytyvässä Vpl. Pyhäjärvi-lehden 8/2008 numerossa aukeamalla s. 10-11, jolle Marjo Ristilä-Toikka on dokumentoinut Mouhijärvellä pidetyillä Pyhäjärvi-juhlilla Muistojen illassa kuultuja Salme Rintalan ja Aila Mannisen esityksiä.

Mitä seuraavaksi tapahtuu

– Aineiston laajuutta kuvannee jollain tapaa se, että kun arkistoaineisto on saatu Arkistolaitoksen mukaisiin ohjein luetteloitua, niin arviolta luettelo tulee olemaan n. 200 sivua.

Näin arvioi Kauko Hinkkanen seuran hallituksen nimeämästä lahjoitusarkiston selvitystoimikunnasta. Hänen lisäksi toimikuntaan kuuluvat seuran puheenjohtaja Kaarina Pärssinen ja varapuheenjohtaja Juhani Paajanen. Toimikunta kutsuu harkintansa mukaan avukseen asiantuntijoita.

Jo ennen lahjoituksen vastaanottotodistuksen allekirjoitustilaisuutta ja julkistamista Vpl. Pyhäjärvi-seuran kevätkokouksessa oli asian tiimoilla ehtinyt tapahtua monenlaista. Sakari Viikan otettua helmikuun toisena maanantaina yhteyttä Vpl. Pyhäjärvi-seuraan lahjoitusasiassa, seuran edustajat kävivät noutamassa laatikot häneltä helmikuun viimeisenä perjantaina. Aineiston arkistomappi arkistomailta ja laatikko laatikolta suoritettua alustavan tarkastelun jälkeen aloitettiin sen tarkka luettelointi asiakirja asiakirjalta, julkaisu julkaisulta. Työ tehdään Arkistolaitoksen tarkkojen ohjeiden mukaisesti ja on hyvin aikaa vievää.

Seuran hallitus päättää myöhemmin, luetteloinnin edettyä, missä määrin aineistoa on ennen sen osien luovuttamista Arkistolaitokselle asetettavissa jossain yhteydessä seuran jäsenistön nähtäväksi. Seurassa on myös suunnitteilla asiantuntijan kutsuminen Mikkelin maakunta-arkistosta sekä toisaalta tutustumaan ja arvioimaan arkistoaineistoa että lisäksi mahdollisuuksien mukaan vierailemaan kertomassa seuran jäsentilaisuudessa luovutetun alueen arkiston nyt karttumassa olevasta Pyhäjärvi-koelmasta.

KAARINA
PÄRSSINEN

Sakari, Kaarle ja Heikki Viika. Kaarlen syntymäkodin, Pikkupappilan portailla heinäkuussa 2000. Rakennus oli vielä pystyssä, mutta ikkunat ja ovet laudoitettu kiinni. Kaarle Viika kertoi pojilleen pikkupappilan ollen kutakuinkin ehjä hänen käydessään 1980-luvun jälkipuoliskolla omin luvin Pyhäjärvellä Leningradista käsin. Kuva: Sakari Viika.

Tästä alkoi lahjoitusaineiston matka Sakari Viikan varastosta helmikuun viimeisenä perjantaina Vpl. Pyhäjärvi-seuran haltuun. Kantamassa lahjoittaja Sakari Viika (oik.) ja vastaanottajien edustajana seuran varapj. Juhani Paajanen. Kuva: Kaarina Pärssinen.

Carolus Martinus Studius Theologicus

Pyhäjärvellä ja katkelmia muista tarinoista

Kevätkokouksen, lahjoituksen vastaanottotodistuksen allekirjoituksen, kahvitteluiden ja arpajaisten jälkeen Vpl. Pyhäjärvi-seuran paikalla olleet jäsenet pääsivät mielikuvamatkalle Wiika-Viikojen perheen kokemaan maailmaan Pyhäjärvelle.

Sakari Viika kertoi kevätkokouksesitelmässään katkelmia siitä, mitä hänen isovanhempansa ja isänsä olivat eläessään ehtineet välittää omimmasta Pyhäjärvestään ja elämästään siellä suvun nuorimmille. Ne kertomukset, joita Sakari ja hänen Heikki-veljensä saivat kuulla koko lapsuutensa ja aikuisuudessaan isältään Carolukselta, ovat olleet keskeisintä ja tärkeintä Sakarin ja hänen Heikki-veljensä Viipurin läänin Pyhäjärvestä saaman käsityksen muokkaajina.

Kaarle, Veikki, Carolus ja Aslak Sarre
Perhepiirissä ja ystävien keskuudessa Kaarle Martin Viikaa, joka syntyi 7.8.1923 ja kuoli tapaturmaisesti 1.6.2002, kutsuttiin nimellä Carolus. Se tuli nimestä, jonka hän oli al-

kuaan leikkimielisesti omaksunut teologiksi Helsingin yliopistossa opiskellessaan: Carolus Martinus Studius Theologicus.

Nimi Carolus myös auttoi heti oivaltamaan kenestä oli puhe, isoisä Karlista (Karl Adolf Wiikasta) vai hänen pojastaan Kaarlestä. Jälkimmäisellä oli muitakin lempi- tai salanimiä. Sisaruksilleen Maijalle ja Eevalle hän oli Veikki.

Perhepiirissä kirjoitetuissa, vieläkin tallella olevissa Noki -nimisissä perhelehdissä, joiden päätoimittaja Carolus oli, jokaisella kirjoittajalla oli salanimet. Caroluksen itselleen keksimä salanimi oli Aslak Sarre.

– Törmäsin salanimeseen melkeinpä järkytyksekseni, kiinnittäessäni huomiota siihen, kun selailin Noki-lehteä Maija-tätini syntymäpäivillä Riihimäellä. Käsillä ollut Noki-lehti oli Caroluksen lahjaksi tekemä juhlanumero varmaankin Maijan aikaisemmilta syntymäpäiville. Olin joitain aikoja sitä ennen käynyt Vpl. Pyhäjärvellä työmatkalla 1997 valokuvaamassa Konevitsan luostaria. Tuolloin otamani kuvat Konevitsasta

ovat luonnollisesti tallella.

– Jonkinlainen erityinen sattuma sekin, että tuolle ensimmäiselle matkalle, jolloin olen käynyt isäni syntymäpäitjässä, osui mukaan värikkäänä, klovninomaisena matkaseurueen yllättäjänä aivan oikea Aslak Sarre, Tikkurilan maalarimestari. Siis elollinen ihminen, jolla oli kuten Maijan syntymäpäivillä Noki-lehdestä huomasin, Caroluksen käyttämä salanimi. Klovnilta vaikuttanut Sarre ilmaantui tuon tuostakin Konevitsassa työtekoani kommentoimaan. Tapasin hänet myöhemminkin Viipurissa jossain restaurointiprojektissa.

Caroluksen ja isovanhempien Pyhäjärvellä

– Toisen kolmesta Pyhäjärven matkastani sain tehdä yhdessä Caroluksen ja veljeni kanssa v. 2000. Kävelyretkistämme isäni lapsuuden maisemissa, pappilan ja läheisen kirkon osin jo metsittyneissä puistoissa ja hiekkarantaisen Pyhäjärven rannalla tuli ikuisesti unohtumattomia, voimakaita elämyksiä. Isäni oli

paitsi mainio oppaamme, niin myös värikkäiden tarinoiden kertoja ja muistutti siinä suhteessa klovnimaiseksi kokemaani Aslak Sarrea – vaikka isän samanlainen salanimi olikin puhtaasti keksitty. Olen valokuvaajana dokumentoinut Caroluksen Pyhäjärveä matkamme aikana melkein askel askeleelta.

Sakari Viika toteaa, että hänen ja Heikki-veljensä lapsena kuulemien, Pyhäjärveen liittyneiden tarinoiden synnyttämät mielikuvat puitten suuruudesta ja ihmeellisyydestä, puiston rehevyydestä, hiekkarannan pituudesta, maiseman kauneudesta osoittautuivat vääriksi.

Caroluksen Pyhäjärvelle viemänä tuolloin jo päälle nelikymppiset veljekset saattoivat perille päästyään todeta lapsuudessaan isältään kuulemiensa kertomusten jättämät mielikuvat kalpeiksi ja vähätellyiksi verrattuna siihen, millaisia paikat mittasuhteiltaan ja elämyksellisyydessään todellisuudessa olivat. Hiekkaranta Pyhäjärvestä pappilan alapuolella oli pidempi. Pieni krikunapuu kasvanut entises-

tään nyt pöheikköityneessä puutarhassa yläöksiltään korkealle kurottuvaksi.

– Vuonna 1958 isoisäni Karl Wiikan, – joka vuoteen 1934 oli Wikman ja sukunimen Viika omaksui vasta isäni Carolus – kuollessa olin vasta 2,5-vuotias. Muistan hänestä vain jonkun häivähtävän tuokion juodessamme papan tarjoamaa wishyä kristallilaseista Mouhijärven pappelassa. Isoäitini Impin kuollessa olin jo 12,5 vuoden ikäinen ja muistikuvia on runsaammin. Kovinkaan paljoa hän ei eläessään ehtinyt kertoa Pyhäjärvestä vieraillessamme hänen luonaan Riihimäellä.

Upean kuvakavalkadin kera tarinoita isästään Caroluksesta ja heidän yhdessä kokemastaan Pyhäjärvestä kertonut Sakari Viika vastaili esitelmän jälkeen kysymyksiin. Niitä esittivät mm. ne, jotka kertoivat Sakarille hänen isoisänsä Karl Wiikan aikoinaan kastaneen heidät.

Kuulimme mm. että hänen omassa kotiarkistossaan on toki vielä kaikkiaan runsaasti jäljellä niin vanhoja valokuvia Pyhäjärveltä,

isovanhemmistaan ja isästään, kuin myös mm. hyvänä piirtäjänä tunnetun Caroluksen teoksia.

Kolmas matka

Kolmannen kerran Sakari Viika kävi Pyhäjärvellä, niin ikään isänsä Caroluksen kanssa, pappilan ja kirkon maisemissa v. 2001 vain hyvin pikaisesti Losevosta käsin venäläisellä ”taxilla”.

Matkan päätarkoitus oli silloisena Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön varapuheenjohtajana toimineen rovasti Kaarle Wiikan osallistuminen Säätiön delegaatiossa pj. Erkki Pärssisen ja hallituksen jäsen Salme Rintalan kanssa sakkolalaisten juhlille. Puheenjohtaja Hannu J. Paukku Sakkola-Säätiöstä kertoo matkajakohdasta, että kunnostettu Lahjoitusmaatalonpoikien muistomerkki vihittiin 9.6.2001 ja seuraavana päivänä 10.6.2001 Kaarle Viika saarnasi Sakkolan kirkon paikalla pidetyssä hartaustilaisuudessa.

Muistiin merkitsi

KAARINA
PÄRSSINEN

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö kiittää ja onnittelee karjalaisia toimijoita

Karjalan Liiton kultainen ansiomerkki myönnettiin tänä vuonna 23 ansioitu- neelle karjalaistojalle.

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hakemuksesta merkki myönnettiin Säätiön hallituksen puheenjohtaja Yrjö S. Kaasalaiselle. Yrjö on tullut hallintoneuvoston jäseneksi vuonna 1989, toiminut puheenjohtajana ja varapuheenjohtajana vuosina 1995-2005 ja tullut sen jälkeen hallituksen puheenjohtajaksi. Karjalaistointavuosia hänelle kertyi kaikki toiminnot mukaan lukien 50. Yrjö on kiitettävästi saanut toimintansa mukaan myös perheensä nuorta sukupolvea.

Karjalatalolla 13.4. järjestetyssä tilaisuudessa hän kiitti merkin saajien puolesta tästä arvokkaasta huomionosoituksesta. Työ karjalaisuuden hyväksi jatkuu, Yrjö totesi lopuksi. Karjalaiset Kesäjuhlat Porissa on yksi suuri tapahtuma tänä vuonna. Yrjö on juhlatoimikunnan johtoryhmän varapuheenjohtaja.

Päätoimittaja Marjo Ristilä-Toikka on myös yksi merkin saajista. Marjo tuli Vpl. Pyhäjärvi-lehden päätoimittajaksi 1. elokuuta 2007. Marjolle merkkiä haki Sakkola-Säätiö.

Kultaisen merkin saajia on myös Räisäläisen pitkäaikainen toimittaja Kullervo Huppunen ja Sakkolan Keljaan 2009 pystytetyn sodan uhrien muistopatsaan suunnittelija Eero Pilviniemi.

Karjalan Liiton uusia Pii- rakkamestareita tuli tänä vuonna 12. Pyhäjärveläinen Maija-Liisa Jokisalo Nokian Karjala-seura ry:stä on yksi mestareista. Maija-Liisa taitaa myös käsityöt, Nokialla v. 2009 pidetyiltä Pyhäjärvi-juhlilta hänet muistetaan neulakinnastekniikalla tehdyistä käsitöistään.

100 vuotta täytti 13.4.2013 talvi- ja jatkosodan veteraani, Sakkola-Säätiön perustajajäsen, pitäjäneuvos, Yrjö Raaska Vesilahdelta, syntyisin Sakkolan Petäjärveltä.

Kiitos teille karjalaiset toimijat ja onnea!

PIRJO KIIALA
Säätiön asiamies

Kultaisen ansiomerkin saajia, Pyhäjärven Yrjö S. Kaasalainen toinen vas. Kuva: Juhani Forsberg.

Pii- rakkamestari nro 58, Maija-Liisa Jokisalo. Kuva: Marjo Ristilä-Toikka.

Karjalan Liiton kultaisen ansiomerkin saajat 2013: Henttonen Hannu Hirvonen Pirkko Huppunen Kullervo Hörkkö Jouko Kaarna Aune Kaasalainen Yrjö Kuutti Kirsti Makkonen Heikki Martiskainen Tarmo Muurinen Ossi Paavolainen Sirkka Packalen Anneli Pilviniemi Eero Pirhonen Seppo Pärssinen Aimo Ristilä-Toikka Marjo Toivonen Marja Toivonen Tuija Torikka Raimo sekä neljä myöhemmin julkistettavaa henkilöä

Pii- rakkamestarin arvonimi myönnettiin 13.4.13 seuraaville:

- 56. Riikka Rastas, Laihian Karj. ja Vaasan Karjalaseura ry
- 57. Terttu Saukkonen, Kemiön Karjalaiset ry
- 58. Maija-Liisa Jokisalo, Nokian Karjala-seura ry
- 59. Anneli Repo, Lahden piiri
- 60. Senja Tolvanen, Hollolan Karjalaseura ry
- 61. Kaija Turtiainen, Hollolan Karjalaseura ry
- 62. Paula Autio, Oulun Karjalaseura ry
- 63. Leena Vasko, Oulun Karjalaseura ry
- 64. Viskari Eila, Inkeröisten seudun Karjalaseura ry
- 65. Eevaliisa Kurki, Hyvinkään Karjala-seura ry
- 66. Maire Ratilainen, Lohjan Karjalaseura ry
- 67. Anja Saarinen, Lohjan Karjalaseura ry

Karjalan Liiton valtuusto koolla Heimotalon tulevalla osakeannilla Karjalatalonkin tila kohentuu

Sääntömääräiseen kevätkokoukseen 13.4.2012 Karjalatalolle saapuneet Karjalan Liiton valtuuston jäsenet lähtivät tällä kertaa hyvillä mielin tahoilleen jatkamaan aktiivista työtään omissa karjalaisjärjestöissään.

Kokouksessa hyväksytty Liiton tilinpäätös 2012 osoitti plussaa, Karjalatalon tilojen kunnostus talokootoina on käynnistetty, hienoja kasvonsa pesseitä kokoushuoneita jo nähtävissä ja Heimotalosaatiön näkymätkin edellisvuotta positiivisempia, mikä vaikuttaa myös Karjalatalon tulevaisuuteen.

Karjalaisen Heimotalosaatiön hallituksen puheenjohtajan Erkki Joenpolven raporttia kuunneltiin mielteliäänä ja hiiren hiljaiseksi supinoilta ja taustakeskusteluilta rauhoittuneena.

Kokousväen kysymykset Joenpolvelle koskivat niin tulossa olevaa osakeantia kuin ennustetta nyt myönteiseltä näyttävän rahoitus-tilanteen pysyvistä kohentumisesta. Kiinteistö Oy Karjalaisten Heimotalossa eli Karjalatalossa on lähivuosina pakko tehdä mitavia, rahoituksen puuttuessa siirtyneitä korjaustöitä. Karjalan Liitto on suurin osakekannan omistaja 48 prosentin osakkeilla. Toukokuussa kokoontuva yhtiökokous päättää osakeannista, joka suunnataan nyt osakkeita omistaville, jossa

omistajajoukossa on lukumääräisesti eniten yksittäisiä henkilöitä yhdellä tai muutamalla osakkeella.

Kevätkokous hyväksyi suuremmista keskusteluista hallituksen laatiman vuosikertomuksen ja tilit vuodelta 2012.

Tulevaan päin katsottaessa ääneen pääsi Porissa kesäkuussa järjestettävien Karjalaisten kesäjuhlien juhlatuomikunnan puheenjohtaja Jouko Hämäläinen. Järjestäjät odottavat Poriin kaiken kaikkiaan reilua 4000 osallistujaa.

Tunnustuksia ropisemalla

Kokousta seuranneessa tilaisuudessa jaettiin tunnustuksia ja palkittiin niin yksittäisiä henkilöitä kuin KL:n jäsenseurojen aktiivisesta toiminnasta. Runsasluisten tunnustusten ja palkintojen jako kesti puolisentoista tuntia. Korkein tunnustus, Pro Carelia -mitali ojennettiin kaikkien sukutukijoiden korkealle arvostamalle kouluttajalle ja auliisti neuvoja jakavalle asiantuntijalle, Suomen Sukuhistoriallisen Seuran puheenjohtaja FT Kari-Matti Piilahdelle.

Kultaisella ansiomerkillä palkituista 23 henkilöstä vain kahdeksan oli saapunut noutamaan tunnustuksen. Heidän joukossaan oli Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön ehdotuksesta KL:n palkitsema Säätiön hallituksen pj

Yrjö S. Kaasalainen.

Kaikki erilaisia palkintoja ja huomionosoituksia saaneiden nimet löytyvät Karjalan Liiton nettisivuilta. Todettakoon, että palkituspiirakkamestarin arvonimellä tuleminen osui jo toisen kerran Nokian Karjalaseuran pyhäjärveläisjuuriselle jäsenelle, nyt Maija-Liisa Jokisalolle järjestysnumerolla 68. Häntä ennen samasta seurasta Leena Kannisto numerolla 45 sai viime vuonna ko. arvonimen. Vpl. Pyhäjärvi-seuran anomana Juhani Forsberg palkittiin piirakkamestariksi v. 2011.

KAARINA
PÄRSSINEN

Puheenjohtaja Matti Puhakka sai viime hetken tietoja toiminnanjohtaja Satu Hallenbergilta liittovaltuuston kokouksen ollessa juuri alkamassa. Kuvat: Kaarina Pärssinen.

Ohjaaja Jari Haloselta tulossa Kalevala-elokuva

Järjestöseminaarissa esiintyi värikkästä ja mieleenjäävästä teatteri- ja elokuva-ohjaajaurastaan mainetta niittänyt Jari Halonen. Hän keskustelutti rivakoin ja hauskein sanakääntein valtuuston kokouksesta ja palkitsemistilaisuudesta paikalle jääneitä yleisön rippereitä näiden Kalevala-käsitksistä.

Erityisesti hän halusi haastaa kuulijat kertomaan, mitä yhteistä he näkevät Kalevalalla ja Karjalalla olevan ja mitä Kalevala itse kullekin on tähän asti merkinnyt.

Tilaisuus oli samalla esitely 15.11.2013 ensi-iltansa saavasta, Halosen pitkään työstämästä ja suurin odotuksin julkisuudessa lastatusta elokuvasta Kalevala – uusi aika.

Ensimmäinen elokuvan promokiertueen tilaisuus osui Halosen mukaan satumalta Karjalatalolle. Ha-

Elokuvaohjaaja Jari Halonen kertoi tulossa olevasta Kalevala – uusi aika -elokuvasta. Kuva: Viljo Pönttönen.

losen viimeisintä pitkää elokuvaa Aleksis Kiven elämä (2002) on luonnehdittu vuosikymmenen kärkielokuviaksi. Se lukeutuu eittämättä parhaimpiin suomalaisen elokuvan kirjailijakuvaksiin.

Kuulemastaan innostunut osa yleisöstä takaa tahollaan suusta suuhun etenevän Kalevala-elokuvan ennakkotiedotuksen onnistumisen.

KAARINA
PÄRSSINEN

Tervetuloa Poriin 14.-16.6. Karjalaisille kesäjuhlille

Sie, mie, myö yhes -teemalla kokoonnutaan Satakuntaan, Poriin, viikkoa ennen juhannusta viettämään Karjalaisia kesäjuhlia, nyt 65. kertaa.

Kaikki ovat tervetulleita nauttimaan juhlatuomikunnan välittömästä tunnelmasta, tapaamaan vanhat tutut ja haastamaan suun makiaks.

Juhlaviikonlopun ohjelmassa on paljon perinteistä ohjelmaa, mutta uutuuksena voi osallistua vaikka golfkisoihin lauantaina Yyterin golfkentällä. Karjalaisen musiikin teemavuoden kunniaksi luvassa on myös runsaasti musiikkia - jazziaakin, kun jazz-kaupungissa ollaan.

Juhlien valmistelut Poris-

sa ovat meneillään ja tahti tiivistyy vielä ennen H-hetkeä. Kesäjuhlia järjestää Karjalaseurojen Satakunnan piiri yhdessä Karjalan Liiton ja Karjalaisen Nuorisoliiton kanssa. Järjestelyorganisaatiota johtaa Karjalaseurojen Satakunnan piirin puheenjohtaja Jouko Hämäläinen. Lisätietoja mm. www.karjalanliitto.fi - MRT

Kesäjuhlajärjestelyt ovat hyvässä vauhdissa, asioita hoitavat mm. Yrjö S. Kaasalainen ja Jouko Hämäläinen Karjalaseurojen Satakunnan piiristä. Kolmantena kuvassa Eero Kunttu Karjalaisen Pitäjäyhdistysten liitosta KL:n liittovaltuuston kokouksessa.

Porissan poika kurin kourissa

Tämän kunnianarvoisan Pyhäjärvi-lehden taholta joulun tienoilla ystävällisesti muistutettiin vanhuuttaan laiskistunutta kynänikkaria. Siitä kaunis kiitos ja jalan-kin raapaisu. Kun jäi ikään kuin pistosta tuntoon ja kun käteen sattui kortti Käkisalmen ajoilta, niin palaanpa vielä koulutieni alkuun.

Korhosen Eemelin otteet juurruttivat jokaisen Pyhäkylän koulun höyläämään tutustuneen mieleen käsityksen oikeasta koulukurista. Sitten se on maasta viimeistään 1960-luvulta alkaen kadonnut. Sijaan on astunut opettajiin kohdistuva yhteiskunnan hyväksymä monimuotoinen anarkia. No, sota-ajan oloissakin kouluissa kurinpitotilanne oli poikkeuksellinen niin oppilaiden kuin opettajienkin kannalta. Kun nykyisin ruikutetaan luokkien pääluvun kasvua, niin – paitsi että opettajilta on viety kurinpidon oikeus – valitus vaikuttaa aika naurattavalta. Käkisalmen koulun ensimmäinen luokka oli jaettu kahtia, kummassakin 35 oppilasta, ja opin sauna toimi, kuten päästessäni Lauttakylässä viidenneltä luokalta, missä meitä oli 44 toiveikasta nuorta.

Menestys saattoi tietysti vaihdella, mutta omasta puolestani en voi valittaa. Pidän siitä, että sai käydä koulua ja oppia uusia asioita. Hyppäys kansakoulusta oli tietysti melkoinen. Oli uusia aineita ja useimmilla aineilla oma opettajansa. Sodan tähden enimmäkseen olivat naisia, yhtenä varsin näkyvänä poikkeuksena suomen opettaja Lauri Hallapää, lempinimeltä Klusili. Tämän nimityksen hän oli saanut siksi, että kielioppi aloitettiin äänneopista. Sen alkupäässä komeilivat klusilit k, t, p, katko ja d. Hallapää oli aika vaativa kieliopin pönttämässä, mistä voi näin jälkikäteen olla pelkästään tyytyväinen.

Aineita hän myös kirjoitti. Pidemmälle ehtineet tiesivät, että Klusililla oli tiettyjä mieltymyksiä. Hän oli IKL:n kannattaja ja innokas suomenmielinen. Jos osasi aineessa haukkua itänaapuria ja ruotsalaisia, niin mahdollisuudet saada korotusta numeroon kohenivat. Kerran Klusili antoi tuntiaineen aiheeksi ”Esi-isimme muisto velvoittaa”.

Tunsin saaneeni elämäni tilaisuuden. Kynä savuten purin venäläisiin ja ruotsalaisiin kaikki keksimäni Suo-

men kansan vastukset. Etupäässä niistä omien hallitustemme ohella harmimme johtuvatkin. Menestys ylitti odotukset. Paperin loppussa komeili kymppi. Lisäksi kuulin, että Klusili oli lukenut ainetta muilla luokilla noin malliksi aiheen käsittelystä. Se ei ollut minusta mitenkään vastenmielistä.

Klusililta sain todistukseen kymmit, mutta kerran harmia. Oli kiellettyä heitellä lumipalloja välitunnilla. Muistamatta kieltoa heitin kaksi palloa pihan reunan muuriin. Klusili valvoi välituntia, saapasteli luokseni, sanoi minun rikko- neen kieltoa ja kirjoitti luokan päiväkirjaan Lehtiselle tunnin jälki-istuntoa. Taisi Klusililla olla paha päivä. Oli mielestäni turhan ko- vaotteinen, mutta Rooma oli puhunut, ja arvelin asian päättyneen.

Vaan eipä päättynytkään. Luokan valvojana oli Katri Komonen, joka opetti saksaa ja matematiikkaa. Kati oli jo iäkäs, kulki tavallisesti eri paria olevat kengät jaloissaan ja oli kahdettava luonnonvoima. Hänen tunnillaan täytyi tietysti varoa, sillä hän suuttui sangen herkästi. Hyvää ei seurannut, kun punainen

tsunami alkoi nousta Katin kaulalta heltoihin ja poskille ja hän loihe lausumaan pahantekijälle tuomiotaan.

Alkoi sitten lumipallopöytä Katin tunti. Äkeän tuntuksena hän kirjoitti päiväkirjaan, huomasi Klusilin minulle jakaman valtiopäiväharjoituksen ja alkoi kuulustella tekemisiäni. Kuulustelija suuttui toimeensa ja palkitakseensa vaivansa li- säsi istuntooni toisen tunnin. Se ei ollut reilua, mutta Katin kiukulla oli hintansa.

Kati piti kovaa kuria, opetti erinomaisesti saksaa ja vähän vaikeatajuisesti matematiikkaa. Hänellä oli aina mukanaan muistikirja, johon hän merkkasi kulloisenkin tunnilla esiintymään joutuneen gladiaattorin menestyksen. Opeteltiin matematiikan tunnilla uutta laskutapaa. Seurasin Katin selitystä, mutta en pysynyt kärryillä. Katin tapana oli kommentaa oppilaita vuorollaan taululle laskemaan, kun tutustuttiin uusiin asioihin. Kuului kommento: Lehtinen taululle!

En tietenkään osannut laskea annettua tehtävää, kun en ymmärtänyt periaatetta. Kati suuttui, seisotti minua luokan edessä taululla ja haukkui minut pahapäiväisestä. Hän ihan innostui. Muiden aiheiden loppuessa, kun ei ehkä keh- dannut puuttua paikattuihin vaatteisiini, hän keksi huonot hampaani: ”Miksi sinulla on noin rikkinäiset hampaat? Miksei niitä ole hoidettu?! Mene paikalle- si!” Ja Kati kaivoi kirjan merkien kohdalleni pitkän miinuksen. Näin ilahdutet- tuaan sieluaan hän määräsi kotitehtävät poistuen tyytyväisenä.

Kahden tunnin jälki-istunto lauantaina oli hankala asia, kun olisi pitänyt ehtiä mahdollisimman aikaisin lähtemään kotiin Kallenkartanoon. Heittämäni lumi- pallot olivat varmaan vi- hastuttaneet jonkin äkäisen kohtalottaren, sillä istunnon aikana luokan ehdoton jälki-istuntomestari Ossi P. eli Jenkki juoniteli. Kun mi- nua alkoi Jenkin konsteja seurata naurattaa, val- vova opettaja komensi mi- nut seisomaan. Onnistuin kuitenkin korjaamaan tilan- teen, kun vuoron vaihtues- sa olimme tovin ilman val- vojaa. Käytin järkeäni ja istuin.

Oltiin jo Puputin huvilal- la sotilaiden karkottamina, kun oikaisin tietä välitunnille hyppäämästä ikkunasta pihalle. Menettely oli poi- kien keskuudessa ihan ta- vanomaista, mutta minä sain jollain tavalla epäon- nistuneesta suorituksesta ai- van välittömästi varsin ikä- viä migreenioireita.

Oli Katin tunti ja hän lähetti minut huonovointi- suuteni tähden lääkärin kautta kotiin. Sain vielä saat- tajankin, joka oli joko Ovaskan Pertti tai Pu- putin Tapani. Meidän piti mennä varuskunnan lääkä-

rin vastaanotolle, mutta matkalla päänsärky ja nä- köhäiriöt loppuivat. Mitä suotta lääkäriä vaivaamaan, mentiin kämpille ja vietet- tiin hilpeästi vapaa-aikaa. Emme vain tienneet, että Kati oli ilmoittanut vas- taanotolle poikia olevan tu- lossa. Kun meitä ei kuulu- nut, turhaan odotellut lää- käri viestitti siitä koululle. Niin Kati sai tietää ja taas minut haukuttiin, kun Ka- tille tarjoutui tuore aihe.

En kuitenkaan saanut is- tumista kuten lumipalloju- tussa. Kati ei kenties ollut aivan johdonmukainen. Kerran oli luokan päivä- kirjaan tuherreltu ylimää- räisiä. Siitä seurasi ankara kuulustelu, jonka kuluessa Kati jostain käsittämättö- mästi syystä alkoi tivata Paakkarin Pertiltä – oli pyhäjärveläissyntyisiä – oli- ko tämä kirjoitukseen vi- kapää. Pojat äimistelivät äkillistä kohteen valintaa, kun ei Pertti suinkaan ollut pahankurinen, vaan pikem- minkin aransorttinen. Poi- ka peräti hämmentyi moi- sesta huomiosta, tietysti kiis- ti syyllisyytensä, mihin Kati: ”Sinä punastut! Sinä pu- nastut! Tunnusta pois!” jne. Pertin niskaan ripustettiin kova rangaistuksen uhka; ainakin kahden tunnin val- tiopäivät.

Vaan kuinka kävikään, kun tutkinta eteni, niin syn- tipukiksi – vai pitäisikö sa- noa uhriksi – osoittautui Katin sukulaistyttö Mari- anne.

Kun rangaistusta ei alka- nut kuulua, poikaporukka totesi epäoikeudenmukai- suuden ja teki siitä omia johtopäätöksiään. Marian- ne oli silti liian sievä tyttö, että Pertin puolesta kiuk- kuiset pojat olisivat raaski- neet ruveta häntä simput- tamaan.

Olimme kyllä aika veli- kultia ja kuri oli paikallaan. Meidän takiamme kärsi kohtuuttomasti ruotsin- opettajamme Simpanen, kaunis nuori rouva, joka oli aivan liian herkkä ja hyväntahtoinen. Rääkätty- ämme häntä kuin riiviöt meistä alkoi oma käytök- semme näyttää kohtuutto- malta. Ydinporukka päätti, että ostetaan Simpaselle kukka ja pyydetään anteek- si – samalla nähtäisiin, mi- ten opettaja tämän käänty- myksemme kestäisi.

Meitä oli lähetystössä muistaakseni neljä kaverus- ta, mutta minun kanttini ei kestänyt jäädä luovutusti- laisuuteen. Jesuiittamaisuus meni minusta turhan pit- källe, jänistin ja seurasin operaatiota vähän kauem- paa. Pojat hoitivat hom- man tyylikkäästi, Simpanen loisti ja heltyi taas miltei kynneliin, kun oltiin niin kul- taisia. Porukka totesi hank- keen menestyneen liiankin hyvin, mutta oli meissä sen verran tuntoa, että ruotsin tunnit rauhoitettiin kohtuul- lisesti tästä eteenpäin.

ERKKI LEHTINEN

**Pyhäjärvi-
juhlat
Hämeen-
kyrössä
20.-21.7.
2013**

**Tilaa Vpl.
Pyhäjärvi
-lehti
omaksi,
ystävälle tai
sukulaiselle
lahjaksi!**

**Hinta edelleen
vain 30 euroa/
vuosikerta**

p. 040 730 2622

**Vpl.
Pyhäjärvi**

**Vpl.
Pyhäjärvi-Säätiön
puheenjohtajat**

Hallituksen
puheenjohtaja
Yrjö S. Kaasalainen
Kallenk. 10
29200 Harjavalta
puh. 0400-626 770,
yrjo.kaasalainen
@luukku.com

Hallituksen
varapuheenjohtaja
Juhani Forsberg
Ryytimaantie 19 A 8
00320 Helsinki,
puh. 050-511 2899,
juhaniforsberg
@gmail.com

Hallintoneuvoston
puheenjohtaja
Esko Pulakka
Kuljunperäntie 189
37200 Siuro
puh. 044 383 0867
esko.pulakka
@gmail.com

Näin suomalaisia aikanaan valistettiin

TERVEYS! TYÖKUNTO! ELÄMÄNILO!

*Opettele terveellisiä elämäntapoja!
Aloita tänään!*

1. *Harjaa hampaasi joka aamu ja ilta!*
2. *Ennen kuin rupeat ruualla: pese kätesi!*
3. *Pureksi ruokasi hyvin!*
4. *Nauti joka päivä mailtoa, mutta älä kahvia!*
5. *Syö joka päivä hiukan vihanneksia tai hedelmiä!*
6. *Juo 4-5 lasillista vettä joka päivä!*
7. *Tyhjennä suolesi joka päivä säännöllisesti samaan aikaan!*
8. *Totutaudu hengittämään syvään!*
9. *Pidä ilma asunnossasi varsinkin makuuhuoneessasi raikkaana!*
10. *Näytä joka päivä 1-2 t. reippaaseen ulkoiluun!*
11. *Pidä ryhtisi hyvänä!*
12. *Näy ainakin kerran viikossa saunassa!*
13. *Suorita työsi reippaasti ja tarmokkaasti!*
14. *Lepää tarpeeksi! Mene joka ilta varhain nukkumaan!*
15. *Vältä väkijoumista!*
16. *Lue hyviä kirjoja! Ajattele hyviä ajatuksia!*

Ole terve, reipas ja iloinen!

*Artturi Salokantaleen ja Arvo Varlian teoksesta
„Terve elämä!”*

Alkuvuodesta moni on tehnyt uudenvuodenlupauksia ja elämäntapamuutok- sia. Näitä neuvoja oli tarjolla Yrjö Karilaksen toimittamassa Pikkujättiläises- sä; Tietokirja nuorisolle, Muistikirja aikuisille, Ohjekirja opiskelijoille, 12 painos vuodelta 1945, toteaa kirjajhyllystään teosta selaillut Pirjo Kiiala.

Vanhoja muistoja kotiarkiston kätköistä

Toini Pelkonen, o.s. Vesikko, lähettää terveisiä Pyhäjärvi-lehden lukijoille oheisen vanhan kuvan ja viereisen sivun, vuodelta 1934 olevan ilmoituskoosteen myötä.

– Kauan on ollut tallessani oheiset ilmoitussivut. Eelis Lappalainen oli antanut ne miehelleni Lauri Pelkoselle, he olivat samassa työpaikassa Vakuutusyhtiö Pohjolassa.

– Näistä näkee nykypolvi, että elettiin ennenkin.

Ilmoitusten alla on teksti: ”Kauppa kirjapaino Oy, Viipuri 1934”. Mihin julkaisuun nämä ilmoituskoosteet oli tehty, ei käy ilmi Toini Pelkosen lähettämästä viestistä. Mutta ilmoitukset kertovat, miten paljon yritystoimintaa ja tapahtumia oli tarjolla. Koostetta kannattaa tutkailla vaikkapa suurennuslasin kanssa.

Lisäksi Toini Pelkonen on laittanut vieressä olevan vanhan valokuvan, joka on äitinsä peruja.

– Kuvassa istumassa vasemmalta Maria Kukko, o.s. Puusniekka, seuraavan kahden nimeä en muista, sitten äitini Maria Vesikko, o.s. Kaasalainen ja Vappu Tomperi. Seisomassa vasemmalta Anni Virolainen, o.s. Savolainen, Varpu Reimalahti, o.s. Kaasalainen, seuraavaa en muista, ja sitten Anni Rähmönen, o.s. Puusniekka.

Aapro ja Helena Äikiän sukutarina kirjaksi

Jo pariin otteeseen on viime vuoden lehdistä käynyt ilmi, että Aapro ja Helena Äikiän suvusta on tulossa tietoa painetussa muodossa. Pääsiäislauantaina julkistettiin ”Aapro ja Helena” -sukuteos.

Sukutarinan kirjoittaja Kauko Hinkkanen korosti tilaisuudessa, että kysymyksessä ei ole pelkästään sukukirja, sillä tavanomaisten perhetaulukoiden ohessa kirjassa kerrotaan jokaisen sukupolven osalta siitä elinympäristöstä, missä he ovat leipänsä ansainneet. Äikiän suku on asunut Ivaskansaaren kylässä lähes 300 vuotta. Niinpä kirjassa on varsin seikkaperäisesti käyty läpi Ruotsin vallan aika, Venäjän suuriruhtinaskunnan aika kuin myös itsenäisyyden ajanjakso. Nuoremmallekin lukijalla tulevat tutuksi lahjoitusmaakausi, sortovuodet, vuoden 1918 tapahtumat ja tietysti talvi- ja jatkosodan aika.

Merkittävä vaihe on sukuhaaran elämässä tapahtunut 1.1.1896, kun 26-vuotias torpparin poika Aapram Äikiä on avioitunut Mikko ja Anna Pusan ainoan tyttären Helena Mikontytär Pusan kanssa ja tullut kotivävyksi Rotjanlahden kylään. Perheeseen syntyi kaikkiaan kahdeksan lasta, joista kuitenkin vain pojat Armas, Juho ja Viljo sekä tytär Hilja jäivät sukua jatkamaan muiden lasten kuoltua aivan pienenä.

V. 1937 tytär Hilja muuttaa avioiduttuaan Arvi Hinkkasen kanssa Lahnavalkamaan Juho Hinkkasen perheyhteisöön. Pojista Armas ja Juho ovat solmineet myös avioliiton ja yhdessä pitkään poikamiehenä pysytelleen Viljo Äikiän,

äidin ja isän sekä isoisan Mikko Pusan kanssa asutaan yhteistaloudessa Rotjanlahden Mikkolan tilaa.

Mikko Pusa on saanut 5.12.1904 kahden veljeksensä kesken laaditulla perintökirjalla 6/17 taloa n:o 4 omistukseensa. Tilan kokonaispinta-ala oli 189 hehtaaria, josta siis puolet siirtyi Mikon omistukseen. Aapro oltuaan 28 vuotta kotivävyinä on ilmeisesti ahkerana työmyyränä ja tunnollisena perheen isänä voittanut Mikon ja vaimonsa Annan luottamuksen, sillä v.1924 he luovuttavat tilansa kotivävyilleen Aaprolle.

Samaan aikaan Mikko on saanut omistukseensa lisää tiluksia, jotka he siirtokaupakirjalla kuitenkin luovuttavat kolmelle pojalleen. Pojista ainoastaan Armas on täysi-ikäinen ja Juho ja Viljo edustaa uskottu mies Jussi Pusa. Tilukset lisääntyvät, sillä pojat ovat yhteisesti ostaneet useita pienempiä tiloja vv.1935-1938.

Arvostettu äiji Mikko Pusa on kuollut 1938 ja kotivävy Aapro on kuollut talvisodan evakkovaiheen aikana Alavudella 1940. Jatkosodan aikana palataan takaisin Karjalaan. Kaikki suvun miehet ovat olleet sodissa. Jatkosodan hyökkäysvaiheen jälkeen Armas ja Juho kotiutetaan ikänsä perusteella Viljon ja vävy Arvin jatkaessa sotimista.

Viimeinen maakauppa tehdään kevättalvesta 1944 Lingvistin tilan siirtyessä poikien omistukseen. Myös jakokirja ehditään laatia toukokuussa 1944. Sitten onkin edessä jo kesällä lähtö kotiseudulta lopullisesti. Pojat saavat maanhankintalain mukaiset tilat Huittisista ja Hilja tytär asettuu miehensä suvun kanssa Kauvatsalle. Mummo Helena Äikiä siirtyy poikiensa mukana Huittisiin, jossa kuolee 1965.

Sukutarinat kertovat perheiden vaiheista Kauko-serkkumme on loistavalla tavalla koonnut suvun tarinoita myössiirtolaisvaiheen jälkeen.

Suku on perinteisesti koontunut Tapaninpäivänä yhteiseen tapaamiseen. Sittemmin tuon kokoontumisen ajankohdaksi vaihdettiin elokuun ensimmäisen lauantai. Yhteisissä ta-

paamisessa vanha kaarti oli aina keskipisteenä, kunnes tilanne on nyt muuttunut niin, että kaikki Aapro ja Helena Äikiän lapset ovat kuolleet. Suvun vanhin on Armas Äikiän poika Aarni Äikiä, hänkin jo 80 vuotta täyttänyt.

Kirjan 239 sivuun on saatua hienosti mahdutettua sukutaulujen lisäksi jokaisen suvun jäsenen osalta omaa tarinaansa. Kotiseutua on tehty tunnetuksi nuoremmille useiden kotiseutumattomien yhteydessä. Vanha Mikkolan päärakennus tuhoutui tulipalossa 2002,

mutta ennen sitä siellä ehdittiin joukolla käymään, ja kirjan sivuille on vanhojen valokuvien ja rakennusten pohjapiirustusten avulla saatu taltioitua entisajan näkymät. Vanhojen arkistolähteiden kätköistä on löydetty esivanhempien haastatteluja.

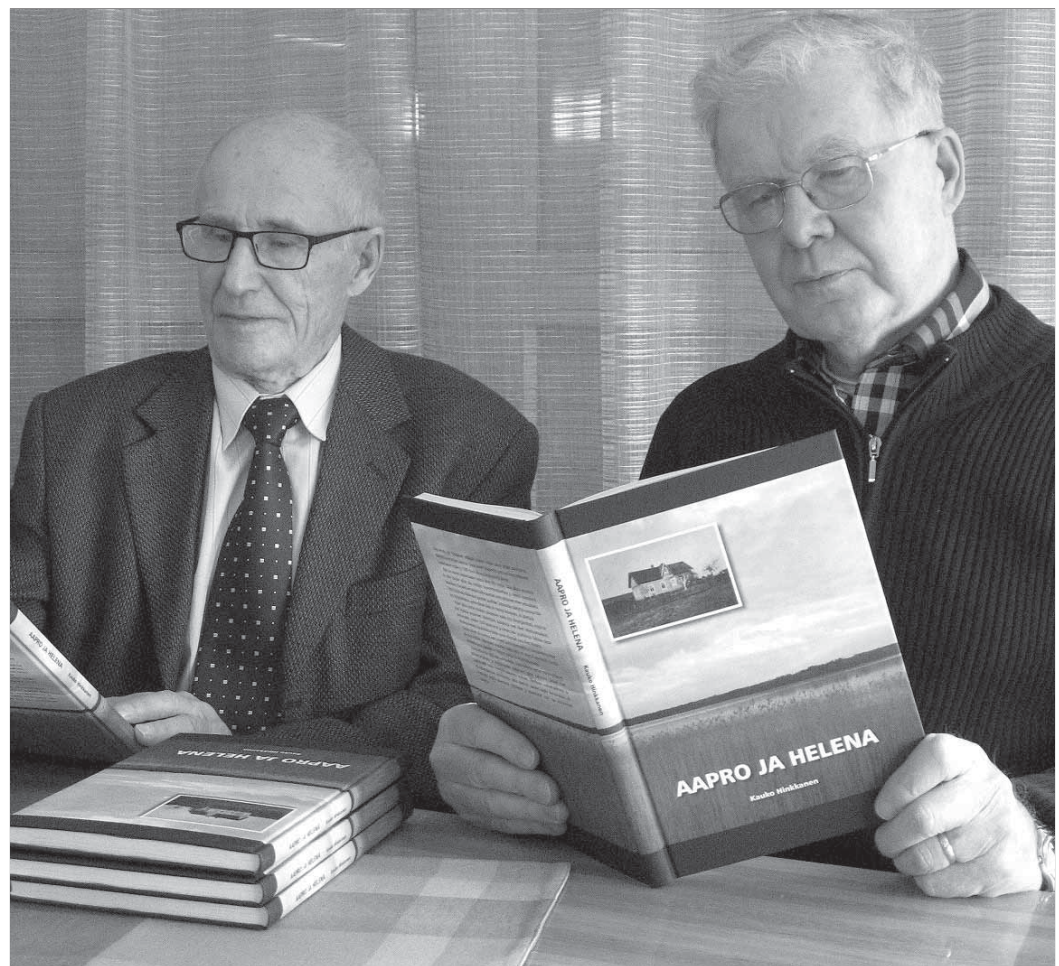
Kauko Hinkkanen on onnistunut kokoamaan hienon tarinan Aapron ja Helenan suvusta, ja suvun tarinoita on nyt jokaisen helpo jatkaa tästä eteenpäin.

Aapron ja Helenan tarinassa on pitäyditty lähes yksinomaan vain heidän

sukuhaaraan ja muita sukuhaaroja on käsitelty ainoastaan pääpiirteittäin.

Sukunimenä Äikiä on suhteellisen harvinainen nimi, sillä nykytiedon mukaan Suomessa omaa tämän sukunimen ainoastaan 67 henkilöä, heistä miehiä 35 ja naisia 32. Elossa olevia entisenä sukunimenä Äikiän omaavia on heitäkin vain 32. Aapron ja Helenan sukuhaaran kokonaisvahvuus on tällä hetkellä 52 ja heistä 29 omaa sukunimen Äikiä.

REINO ÄIKIÄ

Sukutarinan kirjoittaja Kauko Hinkkanen (oik.) ja suvun vanhin Aarni Äikiä tarkastelevat uutta sukuteosta.

Yrittäjiä ja tapahtumia Pyhäjärvellä 1934

Valmistaa ikkunoita, ovia ja huonekaluja. Myy varastosta höylättyä ja sahattua puutavaraa. Saapun Puujalostustehdas.	Käkisalmen Osuuskauppa r. l. myymälöitä m. m. Pyhäjärven as. Pyhäjärjessä ja Saltsjöstrannalla EDULLISIMMAT OSTOPAIKAT	Konnitsan Osuuskauppa r. l. Suosittelaaan paikkakunnan edullisimpana ostopaikkana
Tehkää Kirja, Aikakausi ja Joululehti tilauksenne kauttani. HANNA IMMOSEN Kirjakauppa Pyhäkylä	Montruan N.s. „Kataja II:sen“ näyttelijät „VAUVA“ (Peljätty perheen lisäys.) 3-näyt. farssi kirj. H. Sturm. Ohjaus Teatterinjohtaja V. Renvik. HENKILÖT: ROCHUS KOSCHMAN, hienon rouvan — Aino Kaasalainen IDA „ „ „ heidän tyttärensä — Siiri Pärssinen AGNES ENCKE „ „ „ — Tyne Kaasalainen MAX „ „ „ nuori kauppias, Agnesen mies — Antti Nikkanen HEINRICH PLAVIUS, lääkäri — Olli Kaasalainen HANS RÖTSCHER, lehtori — Jussi Kaasalainen PAULA — — — Koschmanin palvelija — Tyne Kinnari Kasvattakaa itseänne. Liittykää jäseneksi Nuorisoseuraan.	Eino O. Lehti Pyhäjärvi as. Korjaa Kelloja, Ompelukoneita, Kramofoonia, Separaattoria. Suosittelaaan monipuolisine rautavarastoineen, Mikkolan pajaa. Pyhäkylä
Postiautossa kyyditään, Nuoria, sekä vanhoja Lihavia ja laihoja. Onni Humala.		Ajokalupaja Kallenkartano Seppä Lahti SUOSITELLAAN
Autoa saa tilata Puh. Noitermaa keskus Toivo Karttunen.		Valokuvaaja E. Kaasalainen Pyhäkylä Ottaa yksityisiä sekä ryhmäkuvia ulkona. Suurennukset sekä amatööritööt halvalla. Myytävänä paikkakunnan maisema kuvia.
Johannes Naskalin Sekatavarakauppa Konnitsa puh. Alakylä 28 Edullinen osto ja maalaistavaran myynti paikka.	Pyhäjärvi Vpl. Säästöpankki Tallettajain pankkiliike Puhelin Pyhäjärvi 12 Pyhäjärven Kauppa OY. Pyhäjärvi as. SUOSITELLAAN!	

Parturiliike J. Leppänen NOITERMAA Suosittelaaan!	Valmistuttakaa nahkat laajennetussa PIKONJOEN NAHKATEHTAASSA A. HAAPASALO.
Jos villapaitaa kaipaa ken Pölläkkälässä neuvon sen asuu ELSA PAAJANEN paidat, mekot kutoen.	ELSA RUOTINEN Pyhäjärvi -- Montrua OMPELULIIKE Suosittelaaan!
Kaikenlaista Kutomatyötä vastaanottaa Edit Sallinen Alakylä	Pauli Närhi Pyhäjärvi as. myy ompelukoneita, polkupyöriä, separaattoria y. m. edullisesti.
A. Inkisen Kahvila ja Ruokala myy kaikenlaista suolaista Pyhäjärvi (as.), Puhelin Alakylä 4.	Pyhäjärven Vesitehdas Pyhäjärvi, asema Suosittelaaan!
Käkisalmen Tilauuspukimo Pitkätatu 10, puhelin 253 A. Lamppu Suosittelaaan!	Kulisseja, y. m. näyttämösoimisteita ja liikekilpiä maala Eemil Henrikson os. Ojajärvi as. Maalaus-, Tapiseeraus-, Rakennus- ja käsittöissä suositellaan Aleks Pekkalaa Noitermaa, Jaama.
Tiituan Höyrymylly ja Saha O.Y. S u o s i t e l l a a n !	

Kauppariippain Oy. Viipuri 1934

57X
MYYMME kaikkia sekatavara-alan
tavaroita, tunnetusti halpoihin hintoihin
OSTAMME maataloustuotteita päi-
vän hinnoilla

Noitermaan Osuuskauppa r.l.

Arv. yleisö!

Tarjoudumme suosioonne

Kauppa Osuuskunta

SORTANLAHTI

Viipuri—Räisälä—Käkisalmi—Kurkijoki—Sortanlahti

aikataulu voimassa 22 p:stä t. k. alkaen.

Lähtee Viipurista	8.15	14.15	14.15	15.15	Lähtee Sortavalasta		10.00
" Pölläkkälä	9.35	15.35	15.35	16.35	" Kurkijoki	5.00	12.45
" Räisälä kk.	10.45	16.45	16.45	17.45	" Hiitola	5.25	13.15
" Kaukola kk.	—	—	17.15	—	Saapuu Käkisalmeen	—	14.15
" Myllypelto	11.15	17.15	—	—	Lähtee Käkisalm.	5.30	14.45
Saapuu Sortanlahteen	—	—	—	19.45	" Sortanlahd.	—	5.45
" Käkisalm.	11.50	17.45	—	—	" Kaukola kk.	—	6.30
Lähtee Käkisalm.	14.45	—	—	—	" Myllypelto	6.00	—
" Hiitola	15.45	18.00	—	—	" Räisälä kk.	6.45	6.45
Saapuu Kurkijoelle	16.15	18.30	—	—	" Pölläkkälä	8.00	8.00
" Sortavalan	19.00	—	—	—	Saapuu Viipuriin	9.20	9.20
						10.20	18.20

Huomatkaa! Käkisalmen kello 7 kulkuvuoro, sekä Käkisalmen ja Kaarlahden välinen ajo lopetetaan. Viipurista Sortanlahteen kello 15.15. Viipurista Kaukolan kautta Kurkijoelle kello 14.15. Kurkijoelle ja Sortanlahteen kulkee auto ainoastaan arkipäivinä.

Paikkatilaukset y. m. Viipuri puh. 345
Käkisalmi " 224
Kurkijoki " 51

M. Ruponen.

Viipuri, puh. 2918.

Apurahoja myönnetty

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallitus päätti kokouksessa 9.3.2013 myöntää seuraavat apurahat. Apurahansaajan nimen lisäksi on mainittu kylä, jossa on juuret Pyhäjärvellä.

Puualan käsityörahastosta 900 e
300 e Timi Hohti, Orola
300 e Sari Lehmuskallio, Pyhäkylä
300 e Marko Pohjolainen, Montrua

Aune ja Vilho Kähösen rahastosta 2700 e
300 e Nelli-Johanna Järvinen, Kelja
300 e Tero Pohjolainen, Montrua
300 e Heidi Tomperi, Jaama
400 e Michael Collegeman, Puikkoinen, kartassa Puikkonen
400 e Johannes Järvinen, Kelja
500 e Eetu Mäkinen, Kiimajärvi
500 e Sonja Petäjäjärvi, Rantakylä

Helmi Pärssisen rahaston edellyttämiltä aloilta ei tullut yhtään hakemusta.

Hyvät pyhäjärveläisjuuriset nuoret, onnittelut apurahasta. Menestystä opintoihin ja elämäänne! Ettehan unohda meitäkään. Haluaisimme lukea Vpl. Pyhäjärvi-lehdestä myöhempiä kuulumisianne, mielellään kuvan kera. Lähettäkää aineistoa päätoimittajalle.

PIRJO KIIALA, asiamies

Vpl. Pyhäjärvi-
juhlat
Hämeenkyrössä
20.-21.7.2013

Nopeasti toimien ehdit mukaan Pärssisten sukujuurille

Sakkolan Lapinlahdelta lähtöisin olevat Pärssinen -sukuiset ja muut alueesta ja asiasta kiinnostuneet kerääntyvät 23.-26.5.2013 etsimään sukujuuriaan Karjalan matkalle. Mukaan toivotaan erityisesti Vpl. Pyhäjärveä tuntevia, Pärssisiä ja muita, koska toinen matkapäivä vieteään Pyhäjärvellä ja osa Lempaalassa. Osanottajia on jo riittävästi ja matka toteutuu, mutta mukaan mahtuu vielä!

Matkareitin varmistamme vasta, kun tiedämme mistä matkaaajat tulevat. Alustavasti se voisi olla Kiikka, Punkalaidun, Hämeenlinna, Helsinki, Vaalimaa ja Kiviniemi (Venäjä). Takaisin tullessa poikkeamme Viipurin torilla. Hotellinamme on Kiviniemen läheisyydessä oleva Green Village. www.green-village.ru Hotellissa nautimme aamiaisen ja yhden aterian. Lounaat teemme maastossa itse. Kenttälounaasta peritään pieni maksu.

Matkan vastuullinen järjestäjä on Ven-Fin tour Oy/ Pekka Pärssinen. Asiakirjoina tarvitaan passi (voimassa matkan jälkeen vähintään puoli vuotta) sekä viisumi. Niille, joilla ei ole voimassa olevaa viisumia, haemme ryhmäviisumin. Siihen tarvitsemme täytetyn viisumianomuslomakkeen, jonka voitte printata sivuilta www.venfintour.fi. Ven-Fin tsto täyttää siltä osin, mitä et osaa retkestä siihen merkitä. Viisumianomuslomake, passi, 1 passivalokuva ja matkavakuutustodistus täytyy olla toimitettuina Ven-Finin toimistoon viimeistään 29.04.2013 mennessä. Hotellin peruutusehtojen vuoksi pitää lopullinen matkustajamäärä olla toimistollamme tiedossa 23.04.2013, joten toimi todella nopeasti tämän luettuasi, jos haluat mukaan.

Hinta matkalle on 380 euroa ja se on laskettu 40 osallistujan mukaan. Jos matkustajia tulee vähemmän, joudumme ikävä kyllä jakamaan bussin kustannuksen matkustajien kesken. Jos matkailijoita on enemmän, matka halpenee.

Ryhmää kokoa ja tiedusteluihin vastaa:
Sakari Pärssinen
passim@sci.fi tai 050 5575 675
Lauttakyläntie 21, 31900 Punkalaidun

Tilaa PYHÄJÄRVI -tuotteita

* Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön 60-vuotishistoriikki. 136 sivua, runsaasti valokuvia ja muisteluja niin säätiön alkuajoilta kuin eri paikkakunnilla pidetyistä juhlista ja muista pyhäjärveläisten tapahtumista. Hinta 20 euroa + postikulut.

* Isännänviiri (suunnitelu Kaarle Viika) koko 45x400 cm. Hinta 75 euroa + postikulut

* Vpl. Pyhäjärvi pöytästandaari (suunnitelu Kaarle Viika) jälleen saatavana hinta 42 euroa + postikulut.

* Reino O. Kukko ja Kaarle Viika, Vpl. Pyhäjärvi v. 1989 ilmestynytta kuvateosta edelleen saatavissa. Runsaan kuvamateriaalin lisäksi kirjassa on laaja historia-osuus entisestä kotipitäjästämmekä murrenastoselelyksineen. Hinta 25 euroa + postikulut.

* Tilaukset säätiön asiamies
Pirjo Kiiala p. 044-2815047 pirjo.kiiala@gmail.com

Vpl. Pyhäjärvi-tuotteita edullisesti lahjaksi ja omaan käyttöön

Hanki vaakunapaita, jota saatavana väreissä valkoinen, helmenharmaa ja musta. Edullisesti esim. lahjaksi ja asukse tuleville kotiseutumatkailijoille, vaikka koko ryhmälle, juuristamme kertova Vpl. Pyhäjärven vaakunapaita. Aidon värisellä Vpl. Pyhäjärven vaakunan kuvalla ja tekstillä PYHÄJÄRVI VPL varustettua erittäin hyvälaatuista T-paitaa löytyy valkoisissa ja mustissa sekä V- että pyöreällä kaulaukolla, helmenharmaissa vain pyöreällä. Koot S, M, L, XL, XXL ja XXXL. Koot S, M, L, XL hinta 15 e/kpl ja koot XXL ja XXXL 20 e/kpl. Dokumenttielokuva Muistojen järvi vuosilta 1939-44 Pyhäjärvellä, mukana liuskan seloste elokuvasta, DVD:n hinta 20 e/kpl. Seuran 50-vuotishistoriikki (2007) tarjoushintaan 10 eur/kpl. Postitettaessa lähetyksiin lisätään postituskulut, mutta myös tuotteiden noutamisesta Karjalatalolta voittoa. Tilaukset Kaarina Pärssinen 040-519 3036, e-mail kaarinarparssinen@gmail.com ja Kaisa-Liisa Korhonen 050-590 5433, e-mail kaisaliisa.korhonen@kolumbus.fi. Vpl. Pyhäjärvi-seura ry.

Apurahat 2013 haettavana

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön yhteydessä toimii viisi erillistä apurahoja jakavaa rahastoa.

Toukokuun 2013 loppuun päättyvä hakuaika

(postitus viimeistään 31.5.2013):

- **Perinnerahasto I:stä** apurahoja jaetaan äidinkieltä tai musiikkia opiskeleville tai tutkiville henkilöille.

- **Arvo Kukon rahastosta** apurahoja jaetaan humanistisia tieteitä ja musiikkia opiskeleville.

Tiedustelut:

Juhani Forsberg p. 050 5112 899 tai asiamies Pirjo Kiiala p. 044 2815 047. Hakemuslomake on tulostettavissa säätiön kotisivuilta/apurahat:

www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaatio
Lomakkeen kaikki tiedot tulee täyttää ja postittaa liitteineen osoitteella:

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallitus, c/o Juhani Forsberg

Ryytimaantie 19 A 8, 00320 HELSINKI

TAPAHTUMAKALENTERI

Lahden seudun Vpl Pyhäjärvi-kerhon kevään viimeinen kokous pidetään torstaina 02.05.2013 klo 13 alkaen Ravintola Wanhassa Herrassa, Laaksokatu 17, Lahti. Pohditaan syyskauden ohjelmia. -Tervetuloa!

Tampereen Seudun Vpl Pyhäjärviskerhon kevätretki Naantaliin 22.5.2013. Auto kulkee Lamminpään ja Lielahden kautta Vanhalle kirkolle, josta lähdetään klo 8 kohti Humppilaa, jossa pidetään tauko. Naantalissa klo 11 on noutopöydästä kahvi pienen suolaisen kahvileivän kera. Matka jatkuu oppaan johdolla Kultarannan puutarhaan, jossa tunnin mittainen kierros. Samoin tunnin mittainen opastettu tutustuminen vanhaan kaupunkiin, mm. Naantalin keskiaikaiseen harmaakivikirkkoon. Päätteen Ravintola Merisälissä ruokailu noutopöydästä. Paluumatkalla Huittisten kautta pidetään arpajaiset, voittohajoituksia otetaan autossa vastaan. Tampereella ollaan klo 18.30 mennessä. Matkan hinta on 50 euroa/hlö. Sitovat ilmoittautumiset viimeistään 7.5.2013 Laila Inna-selle puh. 040-5049 135 tai Leevi Hietaselle puh. 040-7072 439.

Vpl.Pyhäjärvi-Säätiö tiedottaa: Hämeenkyrön Vpl. Pyhäjärvi-juhlien lauantain ohjelmaan ajateltu Voimistelu- ja urheiluseura Kaiun muistoviesti joudutaan jättämään ohjelmasta pois. Pahoittelemme tilannetta. -Yrjö S. Kaasalainen, hallituksen puheenjohtaja

Kevätretki Kemiönsaarelle la 18.5. kurkijokelaisten kanssa. Maksut 30.4. mennessä. Lähtö Helsingistä klo 08.00. Retki on loppuun varattu. Mahdollisia peruutuspaikkoja voi kysellä huhti-toukokuun vaihteessa Kaarina Pärssinen, p. 040 519 3036, kaarinarparssinen@gmail.com. - Tervetuloa, Vpl. Pyhäjärvi-seura ry

Mistä löydän hyvän lahjan?

Tässä vihje: Hanki kirjapari *Kaunistu Vpl Pyhäjärveä*, osat I ja II. Yhteensä 736 sivua ja 1750 kuvaa. Koko A4. Hinta vain 95 euroa + läh. kulut. Lisätietoja ja tilaukset: taubila@pp.inet.fi tai 044 564 1040
Noudettavissa myös johtokunnan jäseniltä ilman läh. kuluja.

Tuleeko

lehtesi oikealla osoitteella?

Soita osoitteenmuutos
puh. 040 730 2622 tai
tee ilmoitus sähköpostilla.

Huom. Osoite ei vaihdu muuton jälkeen
pelkästään postiin ilmoittamalla!

PYHÄJÄRVI-LEHDEN

seuraavan numeron aineistot toimitukseen
pe 10.5.2013 mennessä, kiitos.

vpl. Pyhäjärvi

Julkaisija: Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö
Kotisivut: www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaatio

VPL.PYHÄJÄRVI-
SÄÄTIÖ

Päätoimittaja:
Marjo Ristilä-Toikka
Rautasemantie 375
37570 Lempäälä
puh. 040 730 2622 tai
03-3748 448
marjo.ristila-toikka@kolumbus.fi

Tilaukset, jakeluhäiriöt ja
osoitteenmuutokset:
Toimitus, päätoimittaja
Rautasemantie, Lempäälä
kts. yhteystiedot vierestä

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön
asiamies
Pirjo Kiiala
Lamminkankaantie 12
33420 Tampere
puh. 044-2815047
pirjo.kiiala@gmail.com

Sivunvalmistus:
Marjo Ristilä-Toikka

Toimitusneuvosto:
Juhani Forsberg, Marja
Härmä, Yrjö S. Kaasalai-
nen, Pirjo Kiiala, Esko Pu-
lakka, Markku Pärssinen ja
Marjo Ristilä-Toikka.

Painopaikka:
Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki

Tilaushinnat: koti- ja ulkomaat 30 euroa/vsk.
Ilmoitushinnat (pmm):
kuolinilmoitukset.....0,70 e
tekstissä.....0,80 e
pienin ilmoitus.....20 e
Hintoihin lisätään alv. 24%